

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XVII

БРОЈ 356

31. МАРТ 1989.

ЦИЈЕНА 1500 ДИНАРА

ПОЧЕЛА ЈЕ ТУРИСТИЧКА СЕЗОНА

СТИГЛИ ПРВИ ГОСТИ

У Перазића Долу сезона седам мјесеци ● Послови на припреми туристичке сезоне теку по плану

У ТУРИСТИЧКО насеље „Словенска плажа“ и хотел „Авала“ 21. марта су посредством представништава „Југотурса“ из Лондона и Франкфурта допутовали прве групе иностраних туриста. У њима борави преко хиљаду гостију, па се за овогодишњи март може рећи да је туристички био доста добар. Но, запаженији доласци иностраних гостију услиједиће тек послије 20. априла, када ће се отворити капије још неких хотела: „Монтенегра“ и „Паласа“. Хотели „Милочер“ и „Могрен“ отвориће се уочи 1. маја а „Виле Авале“ одмах послије првомајских празника. Остали хотели отвараће се у зависности од најава пословних партнера о стању продаје на западноевропском туристичком тржишту. Вијести које отуда с тим у вези стижу са сада много не објавају.

Туристичко насеље „Словенска плажа“ је, каже нам директор продаје „Будве“ Ђуро Радановић, и ове године туристички хит, али је озбиљног конкурента добио у хотелу „АС“. Хотел у Перазића долу је, наиме, већ продат 190 дана, па је извесно да ће ове године „пуном паром“ радити седам мјесеци. Томе је доприњело што ради као хотел-клуб „Југотурс-интернационал“, и у највећем броју у њему ће боравити туристи из Енглеске и СР Њемачке.

Како су западноњемачка агенција ТУИ и „Југотурс“ ове године смањиле број авионских летова за Црногорско приморје, већ се рачуна да ће овогодишња посјета туриста из западноевропских земаља бити за преко десет процената мања у односу на прошлогодишњу. Зато је заокрет учинен према домаћем туристичком тржишту, и „Монтенегроекспрес“ је у протекла два мјесеца у томе учинио запажене напоре. Поред промоција овогог

дишње туристичке понуде у више градова у земљи, и даље се ради на анимирању будућих посетилаца. Резултати не изостају па у пословнице „Монтенегротуриста“ у Скопљу, Нишу, Београду и Загребу у великом броју свакодневно навраћају заинтересовани. Та и друга сазнања казују да ће домаћи гост и ове године бити на цијени, па им се за приврженост пажњом и ваља одужити.

Припреме за сезону се одвијају према утврђеним плановима и програмима, и подручје општине, од плаже Јаз на једној до Буљарице на другој страни, је крајем марта представљало својеврсно градилиште. „Будва“ ће, реконструкцијом постојећих и изградњом нових вила у Петровцу и Бечићима, до почетка јуна добити три стотине нових апартманских кревета, а гости ће у сваком хотелу затећи по неку новину. Побељно важне послове представљају реконструкција ресторана „Хаваји“ на острву Св. Никола, до којег ће до почетка маја са копна подводним цјевоводом бити доведена вода, као и уређење неколико екскурзијних локала у сајрој Будви.

Ти и други послови који су у току, завршиће се до почетка јуна.

Д. Новаковић

ИСПРЕД „МОГРЕНА“ 28. ФЕБРУАРА 1989. ГОДИНЕ

МИТИНГ

- Нас је данас овде окупила узбуђеност и велика забринутост за нашу домовину коју имамо, за Југославију - рекао је Ђорђе Прибловић, предсједник општинског комитета СК отварајући 28. фебруара митинг подршке мјерама Предсједништва СФРЈ и Предсједништва ЦК СКЈ о завођењу посебних мјера у САП Косово.

Митинг је организован након протеста радних људи и грађана широм земље и у нашој општини због дискусија на скупу у Цанкарјевом дому у Љубљани и оцјене Општинског комитета за ОНО и ДСЗ, коме су присуство-

ПРОТИВ ПОДЈЕЛА

вали и представници друштвено-политичких организација, Скупштине општине и организација удруженог рада, да се на тај начин изрази волја народа и њихова подршка мјерама два предсједништва. Митинг је заказан у раним поподневним часовима, а убрзо су почеле да пристижу групе радника и грађана из свих дјелова општине, да би их у вријеме одржавања митинга било више стотина.

У одбору су били представници друштвено-политичких организација општине, а осим предсједника ОК СК на митингу су говорили Станка Станишић,

предсједник Синдиката ООУР „Будва“, Митар Пао-вић, радник ООУР ПТТ саобраћај, Александра Савић, представник Општинске конференције ССО, Благоја Кажић, радник Омладинског сервиса „13. јул“ и Мишо Брајло; представник Општинског одбора СУБНОР-а.

Са митинга је упућена подршка мјерама Предсједништва СФРЈ и Предсједништва ЦК СКЈ о завођењу посебних мјера у САП Косово и осуђен скуп у Цанкарјевом дому због антисрпских и антијугословенских дискусија.

В.М.С.

У овом броју:

● СВЕ О ПАРТИЈСКОМ РЕФЕРЕНДУМУ

● ПРИПРЕМЕ ЗА ПОЧЕТАК ТУРИСТИЧКЕ СЕЗОНЕ

● О СТАНОВИМА ДРУГИ ПУТ

● НАУЧНИ СКУП О ПРОШЛОСТИ БУДВЕ

Нови апартмани на Словенској плажи

ВАНРЕДНА ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЈА СК БУДВЕ

НОВИ ЉУДИ ЗА НОВО ВРИЈЕМЕ

ИЗВЈЕШТАЈ о раду Општинског комитета, Статутарне и Надзорне комисије организације Савеза комуниста наше општине, предлог смјерница за рад, избор делегата за 10. ванредни конгрес СК Црне Горе и 14. конгрес СКЈ, утврђивање коначне листе предлога кандидата за органе СК Црне Горе и СК Југославије и извјештај изборне комисије о резултатима гласања за органе СК у општини, били су на дневном реду ванредне изборне конференције СК наше општине, одржане 22. марта. У раду конференције су учествовали представници Скупштине општине и друштвено-политичких организација и **Милутин Лалић**, члан Предсједништва ЦК СК Црне Горе.

Уводно излагање о досадашњем раду и предстојећим задацима задацима Савеза комуниста наше општине, подnio је **Ђорђије Прибилић**, досадашњи предсједник ОК СК.

Било би добро да у својим дискусијама посветимо више пажње наредним пословима и задацима а да се мање бавимо прошлочију, која у целини узето, бар последњих двадесетак и можда више година, није за похвалу и чије искуство нам може послужити само у негативном смислу, па би, можда, чак било добро да га што прије заборавимо. У том смислу сам покушао да конципирам своје излагање и настојају да се осврнем на предходни период само утолико колико је то потребно да нам те чињенице олакшају формулисање конкретних задатака за будуће време.

Свјестан тога да ништа ново нећу рећи, ипак, морам поновити неке свима вама познате истине о стању у Црној Гори и гренутку у коме се налазимо. Велика незапосленост, општи пад продуктивности, бирократизовано партијско и државно руководство, неповољан положај црногорске привреде у југословенским оквирима, свеобухватна морална криза у друштву као и низ других нејријешених конкретних и општих проблема довели су до бурних догађаја у октобру прошле и јануару ове године на подручју цијеле Републике. Не, вољом конзервативног републичког руководства, које није осјећало дах неопходних промјена и новог времена, већ је у својој заблуди ишло толико далеко и мислило да има подршку, (само не зnam чију) и у тренутку кад је преко 100 хиљада становника ове Републике тражило њихову оставку, већ снагом народа расправили су се окови сузбијање демократије и кренуло се у неодло-

● О субјективним слабостима у туризму мало се говори ● Послушни умјесто способних-главни дефект досадашње кадровске политике

жне промјене. Први пут у историји Комунистичке партије односно Савеза комуниста Црне Горе, укупна политичка ситуација и развој догађаја довели су до одржавања Ванредног конгреса. Уз, свакодневне отпоре и то свугдје тамо где се бране фотографије или несхватају демократски процеси, врше се припреме за 10. конгрес Савеза комуниста Црне Горе па у том смислу и ми, комунисти општине Будва, требали би да дамо свој допринос.

Као одјек догађаја у Титограду и промјена широм Црне Горе и у овој друштвено-политичкој заједници почела су ко-мешања и политичка превирања па је било чак и разговора о подношењу оставака на појединим скуповима па и основним организацијама СК. Но, свјесни слабости које се носе масовна окупљања и стихијност, одлучили смо се да се о промјенама у политици, привреди и осталим сегментима друштва говорију кроз легалне институције система, а не на митингима. Брзом и ефикасном акцијом кроз основне организације СК прије свега, али користећи и друге облике окупљања радних људи и грађана, успјели смо да договоримо претворимо у дјело. Свакако да смо то могли само због тога што су нам комунисти вјеровали, а повјерење само стицали својим јасним и принципијелним ставовима и конкретним учешћем у догађајима (масовна окупљања у Титограду, кадровска обнова ОК СК, питања из области културе, туризма, обнове Старог града и сл.)

Многи се питају што ће промјене буди општини која у економском погледу за црногорске прилике добро стоји (привреда без губитака, relativno високи лични дохоци, виши стандард него у другим срединама и сл.) Прије свих ми комунисти морамо бити свјесни слабости у својој средини и јавно их износити.

Сматрам да рад у друштвено-политичким организацијама, у привреди, у државним службама и институцијама у Будви није много бољи од других подручја Републике а није могао ни бити, јер је и то дио

политике коју осуђујемо а са-мим тим су присутне и исте слабости у раду (форумски рад, одвојеност од изборне бaze, неразвијено самоуправљање и сл.)

Ни ситуација у привреди није ружичаста, сваке године све мање гостију посјећује буванку ривијеру. Једне године је криз за то „Ускре који је рано дошао“, друге фудбалско првенство, треће Чернобил, а све ће, то била политичка ситуација у Земљи. Прихватимо да

је све то тако, али оправдање не рјешавају проблем. Ја мислим да су слабости нашег туризма другачије природе (не одричем ни овим догађајима одређене негативне учинке) и много дубљих коријена, јер су и све остала нама сусједне туристичке земље биле погођене истим или сличним невољама а у сталном су успону и по броју поноћа и посјетилаца и подveznim ефектима које остварују. Ефекти које остварује и ова наша туристичка привреда вредноносно мјерено су сваке године већи или захваљујући перманентној деваљацији динара, јер уз смањени број поноћа и посјетилаца, слабије цијене, стагнацију ванпанске потрошње а уз истовремено повећање броја запослених, раста свих врста трошка, не зnam што би друго могло проузроковати таква кретања. Дакле, јасно је ваљда и нама комунистима најразвијеније црногорске општине да ситуација од нас захтијева промјене како смо и одлукама Општинског комитета СК обећали (што су комунисти у ООСК од нас тражили) а грађани у препуној, овој истој сали, аллаузом прихватили.

Промјене морају бити свеобухватне, од политичке до привреде у свим институцијама система, од начина мишљења, преко метода рада од кадровске обнове. Понешто је већ почело да се мијења и у нашој средини највише у општинској организацији Савеза комуниста: од кадровских промјена до промјена у начину рада, односно у Општинској организацији СК као и односа према окруженој. Дио промјена смо

обећали и у акције се већ кренуло и другим друштвено-политичким организацијама као и Скупштини општине (овдје мислим на припреме за наредне изборе). Најмање се, (или боље рећи ништа) промијенило у привреди.

Ко треба да буде нисилац промјена? Мислим да је и то јасно—Савез комуниста заједно са свим другим прогресивним снагама у овом друштву.

Међутим, промјене се не могу вршити на стари начин саопштењима из Комитета, позивима на повјерљиве разговоре у Општински комитет па ни у Централни комитет СК Црне Горе. Сви морамо бити доведени у ситуацију да се радници и грађани о нама не-посредно и тајно изјашњавају. Да нам ускрите повјерљиве ако то они жеље. Једино су њихове одлуке непогријешиве. Одакле се даље може иницијатива уз добре програме и праћење њихових остврења?

Пошто је ово изборна конференција најприје бих говорио о потребним промјенама у кадровској политици. Мислим да су ту пропусти највећи, да се у предходном периоду уопште у друштву па и у нашој средини вршила негативна селекција кадрова. Тражили су се послужнији и услужни према старијим по рангу, а аргантни према потчињенима. Знање и способности нијесу били пресудан фактор па смо имали како је рекао наш академик Павле Савић „освету лоших ћака“. Критеријуми за сва места су били исти. Пошто поданички менталитет какако смо развијали подразумијева и чињење услуга за благонаклоност то овој средини нијесу непознате бриге: за сезонско запошљавање дјеце моћних очева, за обезбеђење годишњих одмора, за дочеке и по-клоне нашим „врлим“ политичарима. Много је то све било значајније него подршка и повјерљиве раднице у сопственом колективу. Према радницима смо се односили тако да они схвте да ако су добили стан или кредит да смо им то ми омогућили а не да ће то њихово самоуправљава право, па

треба да мисле да ни лични доходак не зависи од резултата рада (што је нажалост тачно) него од воље, сналажљивости и веза руководилаца.

У политичком животу ове комуне Општински комитет се покушава борити годинама са „неким појединцима и групама које су биле раскрстљене са политиком СК“ заборављајући притом:

а) да морају бити најмање две групе а можда и више

б) да је формирање група и њихова међусобна борба за власт „испод жита“ једна од особености бирократизоване политike.

Садашњи избори у Општинској организацији СК су показали да су све групе разоружане јер нијесу знале, у превеликој жељи за освајање власти, како да убаце своје кандидате за најдговорније функције у Општински комитет. Било је и трке и покушаја придобијање евидентираних кандидата. Дешавале су се несхватаљиве ствари за бирократизовану свјест, многи кандидати који би путем кадровских комисија и одбора далеко дотурили нијесу пролазили ни у својим основним организацијама.

У овом дијелу за Савез комуниста предстоји велики посао, а то је: **разбијајање старог, бирократизованог и групашког начина мишљења и ослобађања свих блокада у свјести**, код чланова СК, које смо им оваквим начином ради стварали. То се неће постићи директивама и забранама већ само драгачијим начином рада у коме методи подметавања и вођења подмучних ратова неће давати резултате. Код млађих друговаца процеси ће се прихватити нове идеје.

Основно начело у вођењу кадровске политике треба да нам буде преношење тежишта рада у основне организације СК и даља демократизација.

У методу рада у Савезу комуниста такође су потребне значајне измене које морају ићи у правцу давања више слободе у раду основним организацијама и отварању према политичкој јавности. Са старим

навикама ни ове промјене се не могу извести. Још увијек неке састанке почињемо читањем неподобних новинских чланака, одржавамо сједнице без присуства представника срдстава информација, кривимо штампу и друге медије за све наше недаће. Пуно је друговаца који траже разговоре у четири ока а нутре као заливени кад се говори о истим проблемима на јавним сједницима. **Непроповједне гласине су често моћније оружје од истине.** Све је то плод затворених сједница и састанака и комуницирања са јавношћу путем саопштења.

Изјаве су неопходне и у пословној политици која се води у привреди ове општине. Прије свега мислим да ае морамо окренuti тржишту и више уважавати његове захтјеве него често несхватаљиве жеље политичких структура. У конкретном случају неопходно би било да се развије ружан сан, који је неко у Титограду уснио, а у Будви покушавају да га остваре да XTO „Монтенегротурист“ треба да буде фирма пријеносног значаја на тај начин што је у свакој мјесној заједници ове Републике имати неку кафну или хотел, пословницу или ООУР. Треба сањати љепше слове. Нека „Монтенегротурист“ буде и свјетска фирма или по пословним резултатима, квалитету услуга, девизном приходу, расту производивности и другим економским мјерилима.

Наставак на 3. страни

Приморске новине

Лист ССРН општине Будва. Издавач Културно-информативни центар Будва. Директор Велибор Золак. Уређује Редакциони колегијум. Главни и одговорни уредник Владимир Станишић. Адреса редакције: „Приморске новине“ Будва, телефон 41-194, 41-487. Број жири-рачуна: 20710-603-1809, код СДК Будва. Штампа НИО „Победа“ ООУР Графичка дјелатност Титоград. Претплата за годину дана 45000 динара, здиностраница 30 долара. Рукописи се не враћају.

Наставак с 2. стране

Мислим, да треба ослободити креативне снаге којих у овој организацији има, баласта политичких захтјева и опрдијељења. Сматрам непотребним да уместо већ датих постављамо нове политичке захтјеве о ослађајању вишке радне снаге, продужетку туристичке сезоне и слично. Морамо привреду довести у ситуацију да она сама то жели и тражи. Једино тада ће се то и постићи.

Морамо се ослободити и илузија о класној неподобности мале привреде. То су идеолошке заблуде или страх од конкуренције. Није давно било када смо ми у Будви неспособни да наплатимо од приватника оно што друштву припада, изабрали лакши пут па затварали кампове и кафане и бранили организовање одмаралишних капацитета у домаћој радиности. Зар је боље стимулисати изградњу хотелских објеката одмаралишног типа који имају веома низак степен коришћења.

Промјене које се дешавају и отпори који се датим промјенама пружају су у суштини друштвени сукоб између знања и незнања, храбрости и кукавичлука, истрајности и попустљивости али га је ипак најбоље третира као генерацијски сукоб, јер млада генерација која се игра компјутерима покушава да у ери техничког прогреса и уласка у информатичко друштво уклони генерацију која не може да буде носилац техничког прогреса. Отпори промјенама се дају на разне начине; безобзирно и отворено или перфидно, лансирањем неистине, планирањем својих људи за сва важнија мјеста понекад чак и сами стари моћници облаче ново рухо. Мотиви за такво понашање могу бити вишеструки – најочигледније су жеље да се сачувaju позиција и привилегије, страх од откривања грехова и малверзација из прошлости или просто немире са тиме да политика коју су водили и заступали силази са исотријске позорнице. Борећи се за нешто што је унапријед изгубљено они само отежавају сопствену позицију и до крајњих граница искушавају стрпење народа. Демократски талас који је кренуо Пристоном Гором не може нико зауставити.

Пошто је ово изборна конференција мolio бих вас да бирајете оне који су успјешни и на радном мјесту и у приватном животу. Клонимо се оних који напредак виде само у добним личним и другим везама. Не вјерујемо онима који се плаше јавности и не вјерујемо демократији затворених кругова. Најлакше је бити борац за промјене у кругу својих истомишљеника и далеко од очију јавности.

Сва наша размишљања и све наше одлуке морамо усмјеријити према развојном концепту слободног и отвореног друштва, према друштву које је окретнуто економији, а не идеологији, које се заснива на раду, а не на нераду, где се човјек цијени по ономе што зна и што ради, а не по ономе што говори и колико диплома има, друштву које тежи да је богатија а не да правду тражи у расподјели сиромаштва. Тржишна економија је хтјели ми то признати или не, свија ли се то нама или не, наша судбина. Сваки рад вреди, не онолико колико појединача мисли да вреди, већ онолико колико се може продати на тржишту, онолико колико је неко спреман да га плати. Тржишна оцјена је увијек јавна и непристрасна, тржиште одабира способне, награђују-

ефикасне, а подстиче прегнућа и предузетнике. Нема економије без конкуренције, без ризика, без предузетништва и без знања. То итекако добро зна сваки домаћин у овој држави ами као припадници најпрогресивнијег покрета у свијету божали смо се тога, нијесмо смјели да се суючимо са истином.

Мислим да је дошло вријеме да се неки односи промијене и да се многе идеолошке заблуде разбију...

Први учесник у расправи Рајко Миховић, потпредсједник Извршног одбора СО, оцјенио је да је у извјештају о раду Општинског комитета сувише простора дато привредним питањима, залажући се да се сви дјелови који су посвећени привреди избаце из извјештаја, јер је то несподово с партијским документима. За разлику од тога, сматра он, у извјештају о раду ОК СК треба да се нађу нека питања стамбене изградње, да се не би догађајло да се станови продају емигрантима, да нема станови за борце, како је речено на сједници Предсједништва општинског одбора СУБНОР-а. Миховић је крајње критички и негativno оцјенио спроведени партијски референдум, сматрајући да недемократским изборима и изборном фарсом, јер су гласачке листе утврђене на основу коefицијентата, а не сабирањем гласова чланова СК.

Јово Зеновић, делегат ООСК РО „Стари град”, говорио је о резултатима обнове Старог града и споменика културе који се покушавају обезвиредити неоснованим критикама, а Владо Дулетић, предсједник Скупштине општине, о остваривању друштвених реформи и потреби већег ангажовања свих организација и грађана на побољшању квалитета туристичке понуде. Истакао је подршку дјелатност писаца анонимних писама и новинских текстова писаних са истим циљем.

Благоје Брајовић делегат ООСК Будва I – Предграђе је позитивно оцјенио уводно излагање предсједника ОК СК, сматрајући да је то почетак рјешавања сложене проблематике у овој средини. Он је говорио о пропустима у вођењу кадровске политике и политике друштвеног развоја ове средине, на шта је битно утицала републичка биро-кратска врхушка.

Митар Паовић, делегат ООСК ОУУР ПТТ Саобраћај, је питао зашто у извјештају о раду нема података о чланарини, колико је новопримљених чланова СК а колико је напустило СК.

Зоран Шпадијер, начелник СУП Будва, говорио је о функционисању система друштвене самозаштите, нагласивши да је привредни криминалитет у постру, да се чешће нарушавајуни ред и мир. СУП Будве није био пасиван према негативним појавама у овој средини, прозвикавајући и писању штампе. Предузете су одговорајуће мјере, рекао је Шпадијер, поводом утјеје пореза у насељу Дубовица II, рјешавања стамбеног питања и поред неиспуњавања услова за то, као и трошење средстава за реклами и пропаганду ХТО „Монтенегротурист“.

Станко Гиговић, делегат ООСК Експозитуре СДК, је нагла-

сио да је неопходно да се битка за демократизацију води у основним организацијама СК, да треба одговорити на низ питања из досадашњег периода, посебно око експропријације пословног простора у Старом граду, јер изостају објективне оцјене а „неки се брзо престројавају“.

Милутин Лалић, члан Предсједништва ЦК СК Црне Горе учествујући у расправи говорио је о садашњем тренутку и предстојећим задацима СК наше општине и Републике.

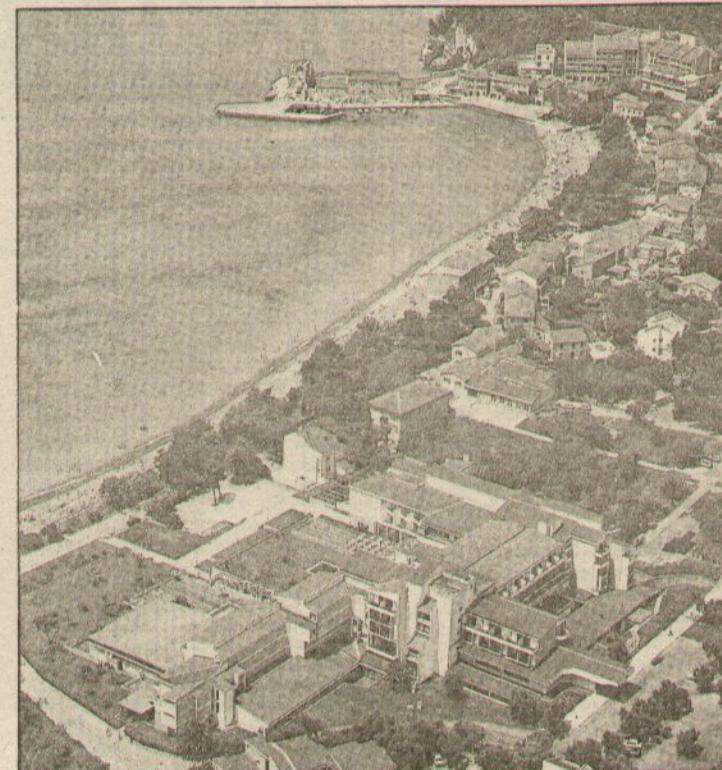
На крају сједнице Ђорђије Приболовић је одговорио на примједбе из дискусије, најглашавајући да се Општински комитет нашао пред тешким задатком да превaziđe дугогодишње проблеме који су се гомилали у овој средини, а овде се никад нијесу рјешавали на прави начин. Проблеме смо решавали интервенцијама из Титограда или их рјешавали у Титограду. Општински комитет СК у овом саставу имао је задатак да се ослободи таквих метода рада, инсистирајући на отвореној и критичкој расправи о свим отвореним питањима, у Општинском комитету и на састанцима основних организација СК. Судећи по успјеху референдума (изашло 81% ћлланства) – такав курс ОК СК прихваћен је од чланства и основних организација СК, и такав став се не смје занемарити, кад се за исто то упуњују критике.

На Конференцији је изостала објективна и критичка оцјена на раду Комитета, Предсједништва и предсједника у претходном периоду. Било је и похвала и критика, али је сигурно најбољи показатељ чланства које је на партијском референдуму изразило висок степен повјерења члановима Комитета, Предсједништву и предсједнику Комитета поново их предложују и бирајући за исте функције, или за делегате конгреса и кандидате за чланове органа СК Црне Горе и Југославије.

Делегати Ванредне изборне конференције СК наше општине су усвојили извјештаје о раду ОК СК, статутарне и надзорне комисије за период јануар 1987. – јануар 1989. године, смјернице за рад Општинске организације СК, изабрали делегате за ванредни конгрес СК Црне Горе и 14. конгрес СКЈ и утврдили коначну листу кандидата општинске организације СК Будве за чланове органа Савеза комуниста Црне Горе и Савеза комуниста Југославије.

Прихваћен је извјештај изборне комисије о резултатима гласања за органе СК у општини Будва, а предсједник Статутарне комисије Михаило Бацковић саопштио је стај комисије о примједбама које су на спровођење референдума дали Рајко Миховић и Драган Љијешевић. Референдум је, по ријечима Бацковића, велики корак напријед у демократизацији Савеза комуниста и настојао се што је више могуће у садашњим условима демократизовати партијске изборе. Такав поступак прихваћен је од чланства и потврђен њиховим изласком на изборе. Све то, наравно, може бити и боље и демократије утврђено, све примједбе и предлози су корисни, па ће се у том смислу узети у обзир и примједбе које су у својим исима истакли Миховић и Љијешевић.

В.М. Станишић

ПРИЗНАЊА ТУРИСТИЧКОГ САВЕЗА ЦРНЕ ГОРЕ

**ПЛАКАТЕ
ПЕТРОВЦУ,
„АВАЛИ“,
„ГРАДУ-
ТЕАТРУ“...**

И ОВЕ године највише награда Туристичког савеза Црне Горе у акцији „Бирамо најбоље“ додијељено је организацијама и појединцима из наше општине. Жири за додјелу плакета за 1988. годину (предсједавао др Стеван Поповић) одлучио је на Цетињу 13. марта да за најурађеније место прогласи Петровац. Најбољи хотел „А“ категорије поново је „Аvala“ у Будви, а најурађенији камп је ауто-камп „Crvena Glavica“ код Светог Стефана, а међу најбољим угоститељским објектима је и Макробиотички ресторан у Туристичком насељу „Словенска плажа“.

Плакете Туристичког савеза Црне Горе као најбољи добили су из наше општине још конобар Жарко Ђурановић из РЈ „Палас“ у Петровацу, собарица Илинка Лазовић из хотела „Спландид“ у Бечићима, шеф рецепције хотела „Маестрал“ Нино Дабровић, туристички водич Анте Петровић из „Монтенегроекспреса“ и шеф ресторана у Туристичком насељу „Словенска плажа“ Урош Кркотић.

Посебну плакету добио је фестивал „Град театар Будва“. Поред ових, додијељено су још 23 плакете Туристичког савеза Црне Горе организацијама и појединцима у другим општинама.

ПОВОДОМ неданво објављених чланака у „Вечерњим новостима“, „Приморским новинама“ и „Побједи“, Предсједништво Општинског одбора СУБНОР-а Будва издаје следеће

САОПШТЕЊЕ

1. Комплетном и непосредном анализом рада Комисије за рјешавање стамбених потреба учесника НОР-а Будва непобитно је утврђено да није било никаквих деформација, нити пак било каквих злоупртреба.
2. Станови и кредити нијесу додијељивани према симпатијама, већ према потребама, што је углавном утврђивано на лицу места.
3. На основу чињенице да се засновају на овим чланцима, Предсједништво је сагласно да свим заинтересованим стави на увид целокупну документацију тим поводом.

ПРЕДСЈЕДНИШТВО
ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
СУБНОР-а БУДВА

ДЕЛЕГАТИ ЗА 10. КОНГРЕС...

ОСНОВНЕ организације СК евидентирале су 67 кандидата за делегате 10. ванредног конгреса СК Црне Горе: Ђорђије Прибиловић (предложен у 9 основних организација СК, коefицијент 12,0), Светозар Маровић (7 - 7,6), Божена Јелушић (6 - 6,6), Ђорђе Медин (5 - 6,5), Мирослав Ивановић (4 - 4,4), Раде Грговић (3 - 3,2), Стана Станишић (2 - 3,2), Војислав М. Грговић (2 - 2,7), Весна Митровић (2 - 2,5), Иво Арменко (2 - 2,5), Васо Станишић (2 - 2,4), Тадија Николић (2 - 2,2), Љубо Рајеновић (2 - 2,2), Новак Станојевић (2 - 2,2), Бранко - Дики Кажанегра, Радован Радоман, Мирко Дулетић, Ђојко Кочачевић (2 - 2,0), Драгомир Бубања, Павле Вујовић, Владимира Дапчевић, Митар Зеновић, Љубиша Кажанегра, Сава Клајевић, Глагола Кажанегра, Сава Клајевић, Грујица Кнежевић, Благоја Лековић, Вукашин Марковић, Војо С. Медиговић, Иван М. Медиговић, Вуко Митровић, Ратко Митровић, Јарко Миковић, Митар Миковић, Цветко Петковић, Сретен Пурић, Пере Рајеновић, Раде Рајеновић, Даган Трифуновић, Милорад Шолага, Светозар Вукмановић - Темпо, Марко Н. Медиговић, Драгољуб Поповић, Драган Ивањевић, Мило Вукчевић, Ратко Мијатовић, Зорка Зец, Јоко Трипковић, (1 - 1,5), Љубо Анђус, Новица Војнич, Станко Гоговић, Новица Јањевић, Стево Кажанегра, Никола Краповић, Слободан Краповић, Милорад Дулетић, Рајко Кульчић, Драгица Мијушковић, Саво Петковић, Никола Срзентић, Соња Суђић, Слободан Франковић, Марко Бенић, Никола Кентера, Слободанка Грегојевић (1 - 1,2), Михаило Бацковић, Миодраг Вугделић, Биљана Вукчевић, Млађен Вуковић, Урош Грговић, Ђорђе Драпковић, Рајка Ђурковић, Мате Јелушић, Радољуб Мијушковић, Тодор Зец, Бранко Петровић, Живадин Петровић, Небељко Дапчевић и Илија Кажанегра (1 - 1,0).

На основу предлога основних организација СК, Општински комитет СК је утврдио листу од девет кандидата (бира се шест): Ђорђије Прибиловић, Божена Јелушић, Ђорђе Медин, Мирослав Ивановић, Раде Грговић, Стана Станишић, Војислав М. Грговић, Весна Митровић и Иво Арменко. (Светозар Маровић је одустао од кандидатуре).

Ванредна општинска изборна коференција изабрала је шест делегата за 10. ванредни конгрес СК Црне Горе: Ђорђије Прибиловић је добио 74 гласа, Мирослав Ивановић 65, Божена Јелушић 60, Ђорђе Медин 57, Иво Арменко 50 и Раде Грговић 46.

И 14 КОНГРЕС

ОСНОВНЕ организације СК предложиле су 37 кандидата за делегата 14. конгреса СК: Светозар Маровић (предложен у 900 СК, коefицијент 11,4), Љубо Рајеновић (4 - 5,7), Ђорђије Прибиловић (5 - 5,0), Драган Миковић (3 - 3,9), Ђорђе Медин (3 - 3,7), Светозар Вукмановић - Темпо (2 - 3,0), Ђорђе Медин (3 - 3,7), Владимира Дапчевић (2 - 3,0), Божена Јелушић (2 - 2,7), Слободан Франковић (2 - 2,5), Радован Радоман (1 - 2,0), Љубо Анђус, Драгомир Бубања, Зоран Врбића, Мирослав Ивановић, Благоја Кажанегра, Вера Лопчић, Јарко Миковић, Бранко Милановић, Владимира Тичић, Бранко Барба, Симо Кульча, Михаило Ивановић (1 - 1,5), Раде Грговић, Никола Кентера, Никола Срзентић, Лука Чучук (1 - 1,2), Саво Грговић, Војо С. Грговић, Рајко Миховић, Раде Ратковић, Васо Станишић, Владимира Станишић, Милорад Шолага, Рајко Кульча, Јово Зеновић, Марко Н. Медиговић, и Илија Кажанегра (1 - 1,0).

На основу предлога основних организација СК, Општински комитет СК је утврдио листу од два кандидата (бира се један): Светозар Маровић и Љубо Рајеновић.

Ванредна општинска изборна коференција је за делегата 14. конгреса СК изабрала Светозара Маровића (добио је 51 глас).

ПРВА СЈЕДНИЦА ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА СК

ОПРАВДАТИ ПОВЈЕРЕЊЕ

Изабрано ново Предсједништво, а на следећој сједници Комитет ће донијети програм рада.

- Изабрани смо у једном веома тешком тренутку и за ширу заједницу и за нашу средину и на нама је велика одговорност да оправдамо повјерење које нам је чланство дало на референдуму-рекао је новоизabrани предсједник Општинског комитета СК Мирослав Ивановић отварајући прву сједницу ОК СК одржану 28. марта. - Пред нама су неопходне промјене у методу рада, кадровска обнова у општини и друга питања која ће тражити пуно ангажовање.

Предсједник ОК СК је за ново Предсједништво предложио једанаест кандидата, од којих се бира осам који са предсједником ОК СК чине извршни орган Комитета. При предлагању кандидата предсједник се руководи прије свега бројем гласова који су чланови ОК СК добили на референдуму (осам кандидата предложено је из реда првих десет), настојећи да састав и структура Предсједништва буде што разноврснија и да се изaberu комунисти који нијесу много били на политичким функцијама те због тога могу неоптерећени ступити на нову дужност.

Комитет је једногласно прихватио предлог предсједника, након чега је 23 члана ОК СК (од укупно 27) тајним гласањем изабрало ново предсједништво. **Нико Радуловић** је добио 21 глас, **Иво Арменко** 19, **Јоко Л. Борета** и **Ђорђе Медин** 18, **Божена Јелушић** и **Илија Кажанегра** 16, **Горан Пешовић** 15, **Иво Бућин** и **Владимир Дапчевић** 14, **Драган**

Б.М.С.

Трифуновић 13 и **Биљана Вукчевић** 11. У првом кругу је тако изабрано седам чланова предсједништва, а пошто су два кандидата имала исти број гласова за осмог члана Предсједништва је поновљено гласање.

Иво Бућин је добио 13, а **Владимир Дапчевић** 10, па су поред Мирослава Ивановића у Предсједништво ОК СК изabrани: **Нико Радуловић**, **Иво Арменко**, **Јоко Л. Борета**, **Ђорђе Медин**, **Божена Јелушић**, **Илија Кажанегра**, **Горан Пешовић** и **Иво Бућин**. Сви чланови Предсједништва су добили потребан број гласова, више од половине присутних чланова Комитета.

У складу са смјерницама за рад усвојеним на Ванредној изборној конференцији Општински комитет ће на наредној сједници донијети програм рада, формирати комисије и радне групе за координацију рада основних организација СК.

Г.

НАКОН РЕФЕРЕНДУМА

Непосредно одлучивање тајним гласањем комуниста општинске партијске организације без „помоћи“ кадровских комисија, треба да буде искуство и обавеза за изборе у другим организацијама.

УМЈЕСТО 86 делегата Ванредне општинске изборне конференције СК, нови Комитет, његовог предсједника Статутарну и Надзорну комисију, изабрало је 1.289 члanova Савеза комуниста непосредним одлучивањем и то тајним гласањем. Тако је оно што је, колико јуче, изгледало немогуће, исувише (!) демократско и као такво непотребно и необзично („бар у овом тренутку“) постало стварност. Додуше, засад само у Црној Гори (ко би се и томе надао) и само у будванској партијској организацији, али и то је за почетак велики корак. Неко је и тога првога избора и сигурно је да не треба гајити илузије да је патентирано свјетско чудо, да и у овом новом не треба још до стога мијењати и допуњавати. Односно, како рече предсједник Статутарне комисије за ново вино требају нове бачве, а ми их нијесмо имали па ново вино има укус старих бачава.

Због тога је неоходимо анализирати спроведени референдум, размотрити све примједбе, слушати глас времена и чланства - спремати нове бачве за ново вино.

Непосредни партијски избори, прије свега, треба да буду упутство за изборе у Скупштине општине, Социјалистичком савезу, Синдикату, самоуправним интересним и мјесним заједницама, организацијама удруженог рада... Које су то сметње да грађани не би могли непосредно и тајним гласањем изабрати предсједника Скупштине општине, предсједника Извршног одбора СО, делегате у Скупштини СР Црне Горе и Скупштини Југославије, предсједника ССРН или Синдиката? „У овој ситуацији“, наравно, прва примједба била би да је то скупо. И јесте скупо, али да ли се уопште може израчунати колико смо

скупо платити кадровска консултовања и планирање кадрова, како се све то одразило на друштвено-економски развој?

Анализа управо спроведеног референдума тек предстоји, али је извјесно да је он показао приличну неинформисањост чланства СК као посљедицу недовољне јавности рада и органа и појединача, па се као најпречи задатак намеће отварање форума, јавно саопштавање информација о резултатима и пропустима, како би се и наредним бирачима бирачи одређивали према резултатима рада предложених кандидата, а не према непотпуним сазнањима и именима. То је предуслов за принципијелну политичку борбу у којој ће работати они о чијим се интересима ради, уместо оних који се боре за власт. Грађани као субјекти политике, а не (само) они који хоће функције. Треба, дакле, заборавити као метод рада „договарања на вишем нивоу“, „у комиту“ или „под предсједником“. На тај начин превазиђиће се и „стална демократизација кадровске политике“ у којој је једно „не“ без обазре да буде образложено значило за некога стоп, а „да“ које је долазило „одозго“ било доволно да предложени буде и „изабран“. „Консултације су обављене“ било је досконало рећи за жељеног кандидата да би био изабран, али је тај кредит истрошен и уместо тога треба вратити пра-

во грађанима да слободно предлажу и бирају.

Не треба се много страховати да грађани неће знати кога ће изабрати, јер и њима треба признати право на грешку, јер и за њих мора да важи омиљено правило функционера „ко ради тај и гријеши“. Грађани нијесу криви (бар не једини и највећи кривци) што остварују право да бирају тек послије 40 година изградње социјализма у Југославији. И њима се мора дати право на „дјечје болијести“, које разноразне и бројне кадровске комисије нијесу успјеле (и поред све партијске његе) преобјети протеклих деценија, па су репродуковале само малигно кадровско ткиво. Тим путем се више не може даље, а нови је нужан без обзира на све ризике.

Због свега тога треба максимално спријечити ограничења права да грађани слободно бирају, остварујуји своје уставно право да бирају и буду бирачи. Претходни захтјев изгледа чудан, али је још чудније како се деценијама одржава крајње посредни систем избора, како смо умјесто елементарних принципа демократских избора наметали неке „више“ и „напредније“ фазе демократије.

Био је дакле партијски референдум, па очекујемо такве изборе и за друге организације и органе у нашој општини.

В.М. Станишић

ДР ВАСИЛ ТУПУРКОВСКИ У БУДВИ

У реформе - јединствени

ГОСТ трибине Центра за марксистичко образовање у Будви, 27. марта био је др Ва-сиља Тупурковски, члан Предсједништва ЦК СКЈ.

Говорећи о реформама политичког и привредног система, он је истакао да је нужна претпоставка за њихово остваривање, боља политичка клима коју треба створити. Јер, реформе, како је нагласио траже много већи степен јединства од онога који сада имамо у земљи.

- Подјеле у нашој земљи, изразите и све веће су малигно ткиво нашег самоуправног социјализма, нагласио је Тупурковски. Док се цио свијет интегрише ми се одвајамо, сектаплимо, затварамо у сопствене атаре.

Истичући да смо у неким периодима развоја имали пионирске подухвате у односу на земљу такозваног реалног социјализма, које данас такође спроводе и то интензивно промјене, Тупурковски је констатовао да смо сада на истој позицији и да предстоји велика и грчевита борба, и у политици и у економији, да се ухвата Корак са Европом која одличично појављује у нашем развоју да сада је прављена у економији коју смо одвојили од свијета, док смо када је упитању политика жељели и настојали да будемо интегрални дио тог свијета. Таква противурочност нам се осветила и сада треба исправљати грешке.

Др Василь Тупурковски је послије свог излагања одговорао на питања учесника Трибине.

БИЛО - ПОНОВИЛО СЕ!

начин листе и гласању на које је изашло 81 одсто члanova СК. (Неће им се, вальда, замјерити што су се толико интересовали, јер им се први пут указала шанса и вратило одузето право да бирају). Анализа управо спроведеног референдума тек предстоји, али је извјесно да је он показао приличну неинформисањост чланства СК као посљедицу недовољне јавности рада и органа и појединача, па се као најпречи задатак намеће отварање форума, јавно саопштавање информација о резултатима и пропустима, како би се и наредним бирачима бирачи одређивали према резултатима рада предложених кандидата, а не према непотпуним сазнањима и именима. То је предуслов за принципијелну политичку борбу у којој ће работати они о чијим се интересима ради, уместо оних који се боре за власт. Грађани као субјекти политике, а не (само) они који хоће функције. Треба, дакле, заборавити као метод рада „договарања на вишем нивоу“, „у комиту“ или „под предсједником“. На тај начин превазиђиће се и „стал

АНИМАЦИЈА У ТУРИЗМУ

Задовољан гост доводи пријатеља

● Анимацији у туризму се поклања све више пажње, јер резултати пословања у великој мери зависе од тога како ће гост провести "слободно време".

СРЕДИНOM марта је у Хотелском граду „Халудово“ у Малинској, на острву Крк, одржано савјетовање на тему „Анимација у хотелској кући“. Присуствовало је осамдесетак аниматора из туристичких места из Улциња до Умага и Раденаца, а предавачи су били професор др **Марио Пленковић**, са Факултета политичких наука у Загребу, водећи стручњак у земљи у области јавних комуникација и дент. др **Радослава Равкин**, са Хотелијерског факултета у Опатији, где предаје социологију туризма. Практични дио на овом занимљивом склопу водили су људи који се анимацијом баве више година у Поречу и Рабу, где се на плану рекреације у туризму до сада код нас највише постигло.

У туристички развијеним земљама анимација се поклања посебна пажња. Доказано је да од тога колико ће туриста осјетити да се о њему брине зависи хоће ли он бити задовољан и колико ће потрошити, па све до оног, у туризму ивијек присутног питања – хоће ли опет доћи. О томе како туристу забавити и боравак му учинити пријатним, према могућностима и незаборавним, строго утврђена правила не постоје. Но, могућности су разноврсне и неисцрпне – све у зависности од услова које туристичко место има и нуди за организовање укупног туристичког живота.

Ту функцију у хотелу, туристичком насељу, ауто кампу или рекреативно-спорском центру има аниматор. С обзиром да он с гостом остварује непрестани контакт, почев од дочека на аеродрому или градској луци, па до фрајрonta на хотелској тераси, он се смотра амбасадором у туризму. За аниматоре који посао обављају знаљачки, хотелске куће се отимају, попут фудбалских клубова о вансеријске играче, па не постављају питање колико ће их платити.

ВИШЕСТРУКЕ КОРИСТИ

Доцент др Радослава Равкин је, иначе, предсједник Одбора анимације Југо-хотела, чланица Привредне коморе Југославије. Ускоро из штампе излази њена књига, прва у нас те врсте, „Анимација у туризму“, у којој су садржани основни принципи и облици ове још недовољно познате области у туризму код нас.

– Анимацију у туризму, гледано у најширем смислу, истиче др Равкин представља бригу о госту. Јер, гост који осјећа да се о њему, док је на одмору, брине по правилу је задовољан што је у туристичком привређивању од посебне важности. Она представља и важну компоненту обогаћивања туристичке понуде, а реализује се кроз понуду и потражњу и све кроз мотивирање туриста да учествују у понуђеним садржајима. Због њене неразвијености код нас, као и због још увијек недовољног схватња њене важности у обогаћивању туристичке понуде, многи је најакљост убрајају у најнижи ниво забаве сводећи је на игру активног одмора.

ВАЖНО ПРОПАГАНДНО СРЕДСТВО

У култури, истиче др Равкин, игра се сматра функцијом културе, па анимација у туризму заправо представља његову културну компоненту, или још одређеније – лични приступ госту. Анимација је важно пропагандно средство у туризму, па с обзиром да туриста кроз њу добија обиље информација она представља значајан подстицај приликом опредељивања госта где да одмор проведе.

Ефекти анимације, истиче наш са говорник, директни су и индиректни... У прве спадају приходи од улазница, који могу да буду значајни с обзиром да гост не шкrtari kada жeli да се забави. Индиректни су намјерљиви, али су далеко значајнији: Задовољан гост се враћа и доводи пријатеља, затим, могућности бављења рекреацијом доприносе продужењу туристичке сезоне и, као посебно важно, широка лепеза те врсте туристичке понуде директно утиче на привлачење бројних гостију. Као је задатак анимације да госте расположи, значајно се одражава на повећање потрошње.

Професор др **Марио Пленковић** при оцјењивању важности анимације у туризму иде још даље: – Кроз њу се, каже

професор, остварује постављени задатак да се у туристичкој понуди нуди још више, што се директно одражава на повећање девизног ефекта од туризма. Туристички фактори се анимацији с тога окрећу све више, јер она постаје својеврс-

на нада. Истичући да анимација заправо представља нови процес у развоју туризма, па да аниматори дају својеврstan dorinios бржем развоју туризма, неопходно је, истиче професор Пленковић, да се мијења гледање на ову професију.

Наглашавајући да се кроз анимацију презентирају сви облици вриједности туризма одређених регија и места, тврди да је немјерљив допринос анимације за излазак из кризе. Кроз анимацијске облике госту се омогућава да се у домену личног интересовања информише, што има шири значај од оног туристичког. Зато се заједно са ширу примену кабловске телевизије, ТВ касета и компјутера и других медија информисана у анимацији, првенствено стога што сви они заједно постају незамјењиви облици преко којих се туристи на увид стављају комплетна туристичка понуда земље.

Драгослав Новаковић

„СИТНИЦЕ“ КОЈЕ ТРЕБА ЗНАТИ

У анимацији и рекреацији код нас се највише постигло у Поречу. У оквиру поречке „Плаве лагуне“ постоји посебна организација „Спорт и рекреација“ која газдује са 37 спортских центара, има 160 тениских игралишта и хиљаду пловних објеката. Разним видовима рекреације одједанпут може да се бави двадесет хиљада особа (!), а о њима брине двије хиљаде запослених. „Мртва сезона“ у Поречу не постоји, гостију има преко цијеле године.

КАДРОВИ

Недостатак школованих кадрова за послове анимације код нас је веома изражен, јер постоје образовне институције не нуде планове и програме за те профиле. У другим туристичким земљама је то одавно схваћено.

Поред ширег образовања, за ову врсту по потребно је познавање страних језика, и личности са способношћу контролисања емоција. Необично важним сматра се размјена стечених искустава у практичном раду, чему Одор анимације у последње вријеме поклања посебну пажњу, па организује годишње два три сусрета аниматора. У априлу ће бити на окупу у Будви.

БАРМЕН-АНИМАТОР

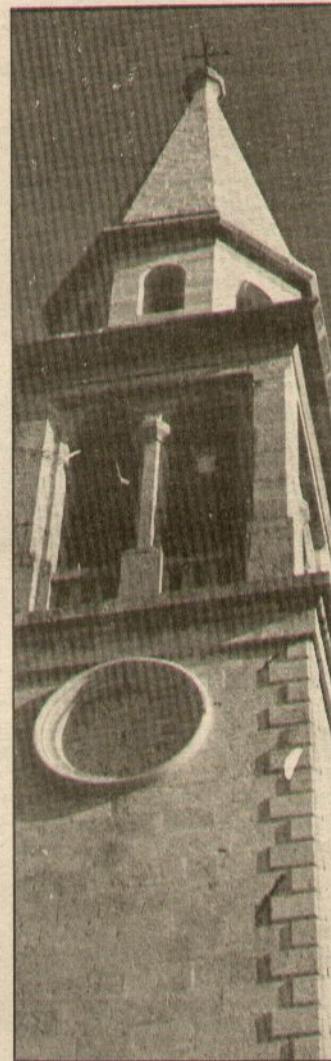
Поред познавања спортова и музике аниматор треба да буде и цртач. Плакат којим најављује програм мора да буде толико притирајући да ако је на њему нацртана риба треба да се осјећа и мириш са роштиља.

За добrog бармена се каже да је и добар аниматор, јер гост при доласку у хотел први сусрет има са барским путalom у хотелском холу и барменом. Од њега ће гост сазнати резултате утакмице и добити „повјерљиву“ информацију где ће се најбоље провести у „ситним сатима“. Наравно, таквом бармену гост ће повјеровати да је коктел који он спрема нај, нај, и да га на другом месту не може добити.

НАЈВАЖНИЈЕ

Аниматор прије свега мора да ужива повјерење и да има пуно разумевања најпотребнијег руководиоца – значи директора хотела.

Јер, ако на тој релацији долази до неразумевања и неспоразума, од посла неће бити ништа. Аниматору неће прискочити у помоћ електричар да постави микрофон и озвучења; шеф сале му неће на вријеме требовати и пренејти пар флаша вина које гости треба да добiju као награду за учешће у игри, (што за њих представља стимулант да се појаве на позорници, а флаše вина су иначе зарачунате у улазнице); затим, домаћица хотела ће се љутити што је аниматор угуксао или упрљао пар салвета или столњака које су му биле потребне за извођење пумера. Ако ови све то прихвате као своју радну обавезу, и ако у аниматору буду видјели особу која доприноси заједничкој заради, онда ће анимација у хотелу добити место које јој припада.

У старој Будви

ЗВОНИК се ОГЛАСИО

Управо на десетогодишњицу од земљотреса у старој Будви се због важан догађај. Са тоја цркве св. Ивана, високог 35 метара, иначе саграђеног с њене лијеве стране далеке 1867. године, послиje десет година мировања огласила су се црквена звона. Јутарњи ехо мелодичне звоњаве тако се опет просипа тијесним улицама Старог града, симболично казујући да се унутар градских бедема живот вратио.

Оглашавањем звоника истовремено је отпочeo рад и нови велики сат који је тамо постављен, видљив иначе са просторија изван градских бедема. У организацији „Стари град“ рекли су нам да је нови сат купљен у Аустрији, а износ од шездесет милиона за његову куповину, дали су Будварска основна банка и „Стари град“. Занимљиво је да рад сата – оглашава се сваких тридесет и шездесет минута, ударимо једно од три звона на званику – као и оглашавање звона, регулише електронски уређај. Грешке у функционисању уређаја још није било.

Чули смо и прву анегdotу у вези са оглашавањем звона. Наиме, један старобудварин у поодmaklim годинама у разговорима с млађим суграђанима каже:

– Ова се звона сада слабије чују, него прије.

– Не чују се она слабије, стрико, него ти послиje десет година чујеш слабије.

– Велиш и ти, је ли, на то ће онaj старији, и пође низ улицу.

Д. Н.

НАШЕ НАРАВИ

НЕКОЛИКО ПИТАЊА

Иако је наш град по много чему јединствен – по љепоти па га неки са правом називају метрополом – требало би се понекад запитати да ли такав епитет с правом носи колико смо ми као суграђани криви за то.

Зар је потребно, рецимо, да још увијек постављамо табле с написом „не гази траву“. Зар то не би требали да знамо и без таквих упозорења, – у свим цивилизованим земљама табле с таквим написима не постоје. Објашњење „за оне који долазе“ није убедљиво. А да не говоримо о цвијећу које само што процвјета бива убрano и умјесто да уљепшава наш град, служи као украс у нечијем стану.

Зар не би било лијепо (и корисно) када би се власници једног беоја барки постављали на зеленим површинама преко пута аутобуске станице, напакон сјетили да их уклоне на неко прикладније место?

Зашто управо сада, када нам први гости долазе, једном дијелу (не малом) грађана Старог града плажа испред хотела „Аvala“ и она код градске луке служе за одлагање смећа и штута?

Да ли је требало чекати да баш почетком априла један број хотела и ресторана реновирамо или је тај посао требао бити завршен знатно раније? Када ће се прекинути „праксом“ да конобара треба чекати десет минута да би нељубазно услугио, госта?

Када ће рецимо продаваџи научити да саопштавају цијене у новим динарима? Замислите како иностраном госту звучи када му се саопшти да на примјер двије кутије цигарета „Марлборо“ коштају милион и осамсто хиљада динара! Или, како то да један жилет на једном киоску кошта 3350 динара што је његова стварна цијена, а на другом 6700? Шта ако са оваквом праксом и даље наставимо. Да ли је то наш „допринос“ укупној туристичкој понуди?

П. ПАВИЋЕВИЋ

РЕКЛИ СУ

Будва

је

љепотица

„Поново сам у Будви након 40. године. Просто да човјек не повјерије својим очима: како је било некада давно када сам први пут посетио Будву, а како је све то данас. Толико хотела, туристичких насеља, прекрасних плажа, љепоте. Ције један град. Једна зелена оаза мира и тишине. Колико свјежег ваздуха који тако добро дође након београдског смога. Само да се не морам враћати тако брзо била би то срећа. Овако, након свега што сам видio и доживio обећавам – доћи ћу првом наредном пријатељу.

Ово је пријатељ гостовања у Радио Будви изјавио познати филозоф из Београда професор доктор **Љубомир Тадић**.

ИЗВРШНИ ОДБОР ТУРИСТИЧКОГ САВЕЗА

ЦИЈЕНЕ ЗА ЉЕТО '89

На предлог комисије за утврђивање цијена лежаја у собама и апартманима у приватном смјештају, у којој су били представници Туристичког савеза, мјесних заједница и туристичких агенција, Извршни одбор Туристичког савеза општине на сједници у проширеном саставу одржаној 3. марта утврдио је цијене за 1989. годину.

При утврђивању цијена водило се рачуна о цијенама других туристичких подручја на Јадрану и проблемима с којима се очекује овогодишња туристичка сезона.

Према утврђеном цјеновнику кревет у соби прве категорије у јулу и августу коштаће између 35 и 50.000 динара, у другој између 25 и 35.000, а у трећој између 15 и 25.000 динара. У јуну, зависно од категорије, цијене ће се кретати између 11.250 и 37.500, у септембру између 12.000

и 40.000 динара, а у осталим мјесецима између 9.000 и 30.000 динара.

Двокреветни апартман у јулу и августу коштаће од 91.000 до 160.000 динара, четворокреветни 140–280.000, шестокреветни 168–360.000, а осмокреветни 224–440.000 динара.

Употреба заједничке кухиње на плаћавање се 5.000 динара по особи дневно, цијена доручка је 20.000, помоћни лежај је јефтинији 30%, боравак до три дана плаћа се 40% више од редовне цијене, а дјеца до седам година која користе лежај с једним од родитеља плаћаје 50% цијене лежаја.

Све цијене важе до 1. маја, након чега је могуће усаглашавање са инфлацијом и стањем на тржишту. Ове цијене, међутим, важе за све који уплате изврше до 1. маја.

ПРИПРЕМЕ ЗА СЕЗОНУ

РУЖЕ ЗА ТУРИСТЕ

ТУРИСТИЧКИ савез општине и комуналне организације „Зеленило“ и ове године су, као допринос општеприхваћеним активностима на унапређењу квалитета услуга у туризму, покренули „Акцију 2.000 ружа“. Њом се, прије свега, жели остварити циљ да туристи који у наредним мјесецима допутију у Будву, Бечиће, Свети Стефан или Петровац затекну што више разнобојних „тепиха“ као до-

брдошлицу.

Преко мјесних заједница до- маћинствима је бесплатно по- дијељено више од двије хиљаде саднице ружа, да их засаде у баштама и вртовима, на терасама и балконима зграда. Формираће се комисија која ће, пошто туристи отпутују, прогласити најбоље уређене просторе око зграде, терасе и балкона и најбољима као награде додијелити садни материјал и друга признања.

Извршни одбор Туристичког савеза је позвао одмаралишта и хотеле да се укључе у ову ко- рисну акцију, а комисија за издавање најбољих ће и њих имати у виду. Апелује се и на јавне установе да уреде про- сторе око зграде, чиме се истовремено подсећа да нам је заједничка брига да мјеста изгледају љепше, и да туристи док у њима бораве имају пријатнији угођај.

Д.Н.

ИЗ ТУРИСТИЧКОГ САВЕЗА ОПШТИНЕ

ЗА БОЉУ ПОСЈЕТУ

ЕКИПА туристичких радника са представницима Туристичког савеза и организација „Будве“ и „Монтенегроекспреса“ ових дана обилази веће градове у Војводини и с представницима самоуправних заједница за одмор радника води разговоре о условима боравка на нашој ривијери у предстојећој туристичкој сезони.

Посјетиће се градови Сремска Митровица, Нови Сад, Сомбор, Суботица, Кикинда, Зрењанин и Вршац. Циљ тих посјета је да се на ово подручје доведе што већи број запослених из великих радних колектива и да одмор проведу на Будванској ривијери.

Предсједник Туристичког савеза општине **Марко Андро-**

вић, каже да је предузето неколико активности на плану опште туристичке пропаганде: довршава се скраћена верзија туристичког филма „Будван- ска ривијера“ на енглеском, њемачком, француском и италијанском језику, и у току је израда туристичког плаката и туристичке карте будванске ривијере. Ако се обезбиђеје средства ове године би се приступило изради туристичког проспекта ривијере, што представља недостатак у пропагирању туристичких вриједности овог поднебља. Д.Н.

ОСВРТ

(НЕ) ТУРИСТИЧКО ПОНАШАЊЕ

У фебруару, у организацији Туристичког савеза Боке и „Монтенегроекспреса“, карават „Мимоза 89“ проде- филовао је улицама и трговима Скопља и Ниша. Поред атрактивних мажоретки и бучних тромбоњера, праћених градском музиком из Херцег Новог, све у декору расцвет- аних граници мимозе, у тамошњим најекслузивијим хотелима одржани су маскенбали на којима је било по шест стотина поклоника „луде забаве“. Дефиле караван- ских поворки су, то биљежимо као посебну занимљивост, на улице измамило по неколико десетина хиљада посматрача – у Нишу их је, то су устурдили познаваоци тамошњих прилика, било близу четрдесет хиљада.

У организацији „Монтенегроекспреса“, у оба града, одржане су конференције за штампу, на којима је обављена промоција туристичких понуда, првенствено, летово- лишта у Боки, дијелом Будве и Улциња. Утисак и ојена групе новинара из Херцег Новог, Будве и Титограда, који су караван пратили, је да је овако пропагирање туристичке понуде наших летовоалишта било необично успјешно па да ће и ефекти бити значајни.

Новинарима из Будве који су караван пратили, са- мо од себе не наметнуло питавање зашто у овој пропагандији туристичкој поворци нијесу били и представници Туристичког савеза Будве. Јер, њихово присуство и учешће на конференцијама за штампу (присуствовао је велики број новинара) била би прилика да се шире проговори о туристичкој понуди будванске ривијере. Затим, на одмет не било да се публици која се сјатила на улице и тргове подијели пар хиљада проспеката. За ту прилику је могао да се штампа летак са цијенама смјештаја и других услуга у Будви, Бечићима, Светом Стефану и Петровцу за наступајућу сезону, и знатижељима расподијели. Јер, све то није захтјевало веће издатке, а ефекти су могли да буду вишеструки.

Нажалост наши туристички радници којима је пропагирање туризма једна од првих обавеза, и за ту намјену на располагању стоје значајна средства, тога се нијесу сјетили. Но, било како било, сматрамо да су таква понашања оних који су плаћени да брину о туристичкој пропаганди, у најмању руку, нејасне. Поготову када се зна да је у саставу овог туристичко-пропагандног похода била екипа људи из „Монтенегроекспреса“ који су били спремни да помогну у остваривању контакта са представницима тамошњих туристичких агенција, заједницама за организације одмора и другима. Није неважно и то да је превоз био бесплатан, а путовање је трајало свега пет дана.

Они којима је ова критика упућена за њихово нетуристичко понашање, можда ће се љутити. Сметаће им, најјевротије што им, ето, новинари дијеле лекције из туризма и ремете им мир на који су годинама навикли. Ако тако и буде нећemo се љутити. Али дозвољавамо себи да стављамо „под лупу“ понашања и (не)рад оних који су плаћени да се туристичком пропагандом баве, а посебно не ради како би и колико требало.

Драгослав Новаковић

УПОЗОРЕЊЕ СТРУЧЊАКА ЗА ШУМАРСТВО

ГУБАРИ ПРИЈЕТЕ

КРАЈЕМ марта, на састанку у Будви, представници шумских газдинстава са При- морја и Цетиња и одговарајућих републичких институција, упозорили су на опасност која шумама и воћњацима, донекле и пољопривредним културама, ове године пријети од појаве биљних штеточина.

Због благе зиме, прије свега, речено је да бојазан постоји од јаког размножавања губара и литијаша, који понајвише нападају приморски бор и друго зимзелено растиње. С обзиром да се они сада налазе у фази испиљења, неопходно је да се у најкраћем року приступи прескању угрожених стабала одговарајућим инсектицидима.

Проблем се поставио што газдинства немају довољно финансијских средстава за набавку заштитних средстава. Да би се превентивно успјешно дјеловало потреб-

но је двије стотине милиона динара, па ако их општине и Република шумским газдинствима одмах не додијеле, идуће године требаће десетороструко више средстава да се обузда размножавање штеточина.

Директор будванског „Зеленила“ инжењер хортикултуре **Будислав Марковић**, каже да је појава биљних штеточина на подручју Будве уочена још средином зими. Свјесни опасности која би њиховим размножавањем и ширењем могла да настане по ионако оскудне зелене површине, из „Зеленила“ су одговорни у општини одмах на то скренули пажњу. Очекује се да ће се потребна средства за ту намјену додијелити, а срећна је околност да „Зеленило“ има одговарајуће алате и да располаже са људством да се тај важан посао обави на вријеме.

Будислав Марковић каже да би угоститељске организације требало да предузму мјере за заштиту паркова. Каже и да је комунална организација спремна да им у том неодложном послу пружи помоћ.

Д. Н.

ЈОШ ЈЕДНОМ О СТАНОВИМА

КАД ИСТИНА ПОГАЂА...

Истина најтеже погађа.

Ово правило које је народ на основу вјековног искуства створио, потврђује се у нашој средини у такозваним „случају Дубовица“. Ријеч је о стамбеном насељу у Будви које су добрим дијелом насељили викендаци, а које је честа тема званичних састанака и незваничних разговора у општини, такође и на новинским ступцима и радио-таласима.

● Послије више прозивки на партијским састанцима и у штампи услиједио је састанак ООСК „Новоградње“ где се надутачко и нашироко причало о изградњи и продаји станови у насељу Дубовица. Најкраје сажета оцјена комуниста ове организације била је да су рачуни чисти (о томе смо оширили писали у прошлом броју нашег листа). Новинари, који су да кажемо критиковани на том састанку због наводно неистине које преносе у штампи, тенденциозности и зле намјере (увијек нам се то пришира у недостатку аргумента) достављен је записник, уз њега и информација о припремама и изградњи насеља. Све је било у реду, по слову закона, закључују другови из „Новоградње“.

● Услиједио је састанак комуниста СДК у Будви. Инспектори и други запослени у овој организацији рекли су „другу“ истину. Њихови записници и остали документи кажу да је иtekako било пропушта и грешака!

Истичући да је првобитна замиса да се прави насеље за стамбено незбринуте, била добра, али да су проблеми настали када је удржени рад купио 105, а викендаши 70 станови, Вукашин Анђушић, инспектор СДК је рекао:

Основна грешка приликом продаје станови викендацима је у томе што није обављена лицитација. Догодило се тако да сви потенцијални купци нису у истом положају – станове су купили они који су преко пријатеља сазнали за њих. Они који су били необавијештени, нису имали прилике да конкуришу.

● По ријечима Анђушића било је и других пропушта. „Новоградње“ је уговоре склопила са купцима током 1985. До-

бар дио њих је, међутим, станове отплаћивао у ратама све до краја 1987. године а да се цијена по квадратном метру није повећавала! С обзиром на галопирајућу инфлацију био је то својевrstan бескаматни кредит, какви се више никадје не дају.

– Драстичан је примјер поткровља, упозорио је Анђушић. – Ради се о шест станови, чија је површина између 33 и 36 квадратних метара. Поткровља су купљена за симболичну цијену и те су станове добили они који су били „ближи“ онима који су одлучивали о њиховој продаји. Омогућена је куповина под повољним условима и неколицини радника „Новоградње“.

Директор СДК Станко Гиговић је говорио о негирању навода његових инспектора рекао: – Приговара нам се да смо тенденциозни, што није истине. Наша инспектори су обављали контролу на основу захтјева надлежних органа СО и истакли су неправилности које су уочили.

Да кажемо и ово: у налазу комисије Општинског комитета СК, која је „провјеравала“ писање штампе о разним неправилностима у Будви, па и о становима, стоји, између остalog, да су у продаји станови у насељу Дубовица, прављене грешке.

Питање које постављамо је мало грубо, али другачије у овом тренутку не можемо: јесу ли тенденциозни новинари, инспектори и други који су упозорили на грешке, или је тенденциозна сама истине? Одговор је, послије свега, врло јасан.

Но, стара је пракса која је, ето, и даље у употреби – нападај онога ко те напада, на критику одговарај дискалификацијом, сумњичи... Не дај се. Како другачије објаснити да су другови из „Новоградње“ ишли у СДК да провјеравају јесу ли новинари вјерно пренијели оно што је речено на састанку. Пренијели су оно што је речено, а то речено што боли није новинарска воља да тако буде. Тако се једноставно догодило. Истина је таква.

С.Грегорић

ЗАШТО СУ ПРЕКИНУТИ РАДОВИ НА ИЗГРАДЊИ ВОДОВОДА

ПАРЕ УКОЧИЛЕ РАДОВЕ

ДОГОДИЛО се оно од чега су многи на Црногорском пристрјују, што је на изјестај начин и најављивано – прекинути су радови на изградњи регионалног водовода. Неимари скопског „Маврове“ напустили су тунел „Созина“ који је један од кључних објеката овог великог пројекта. У тунелу су још изјесно пријеме остали радници ЖГП из Сарајева, који обављају мање послове.

Радове је прекинуо – недостатак новца. Жедне општине Црногорског пристрјаја које су заједно са Скупштином СР Црне Горе потписале самоуправни споразум о изградњи овог капиталног објекта – Котор, Тиват, Будва, Бар и Улцињ – дугују новац за дио урађеног послла и нису у стању да плаћају нове радове. А грађевинари не само што неће да чекају да им се дугови исплате већ траже мијењање цифара у разније потписаним уговорима.

На то их једноставно тјера галопирајућа инфлација.

У радној организацији за регионални водовод „Црногорско пристрје“ у Тивту немају одговор на питање: шта сада чини, Кају, једина је шанса узимање међународног кредита који се може добити под повољним условима. О томе је, истина, и раније било ријечи, представници страних компанија су обишли ово подручје и изразили спремност да улажу у овај објекат. Тражи се само гарант: мора, наиме, бити одређена једна организација која ће враћати кредит и која је за то способна.

До сада је изграђен цјевовод од Будве до Херцег-Новог и завршен дио послова у тунелу.

Требало би да се још изгради цјевовод од Будве до Улциња, да се заврше послови у тунелу, дио водовода од тунела до изворишта Радуш у Скадарском

језеру, изграде црпне станице. Много послла, дакле, и много, много паре.

Вода је главни проблем овог дијела наше обале. Без ње нема градње нових хотела као ни других већих објеката. А зна се да ускоро треба да почне градња нових хотелских насеља у Јазу, Каменову, Улицу и другдје, које ће дијелом финансијарски и страни улагачи капиталом. А како сам сада објаснио да нема воде и да је питање када ће бити.

У општинама сада чине напоре до каптирањем мањих изворишта у блаже проблем. Чини нам се да је то само расипање паре и труда, крљење. По нашем мишљењу требало би сконцентрисати све снаге и паре и што прије наћи најбоље рејешће како би се што прије наставили радови на изградњи овог објекта. Времена за чекање заиста нема.

С.Грегорић

ИЗВРШНИ ОДБОР

Опет о приземљима

ПОКРЕТАЊЕ управног поступка код Врховног суда Црне Горе, од стране републичког јавног правообраноца и окружног јавног тужиоца да се поништи недавно донијета Одлука Скупштине општине, којом се неважећом проглашава она првобитна која је предвиђела експропријацију приземља у Старом граду, готово је овај проблем вратила на полазну позицију. И поред свих оцјена да је за друштвену заједницу коначни завршетак обнове старе Будве од посебног значаја, и даље је неизвесно да ли ће постићи да се ове старе урбанске језгре, кроз отварање разних локала, више отвори за туристе, да се допринесе простирању и обогаћивању туристичке понуде, и као најважније, да се напонок отвори процес валоризације уложених средстава у њену обнову.

За одлуку о деекспропријацији приземља, истакнуто је, изјасниле су се све друштвене структуре у општини, па нејасно више не треба да буде. Прихваћен је стога предлог предсједника Светозара Маровића, да одговорне скупштинске службе и органи треба нормално да раде на њеном спровођењу. Ако у свему томе, рекао је он, евентуално постоји нејасноћа, треба их једноставно исправити.

Потпредсједник овог скупштинског органа Рајко Миховић и начелник Одјељења за привреду Драган Дулетић, рекли су да је јасно да се приземља морају вратити, па да не постоји сметња да се одлука спровodi. Приземља се хитно морају обновити и ставити у функцију а да ли ће тај посао урадити друштвени или приватни сектор најмање је важно.

Обнова ће се наплатити

Договорено је да власници приземља морају да плате износе који су уложени у њихову обнову. Поставља се проблем што не постоји евиденција ко-

лико је понаособ уложен у обнову сваког локала, па је договорено да организација „Стари град“ одмах разлучи износе дате за обнову стамбених дјелова зграда од оних уложених приземља, која ће имати другачију намјену, углавном привредну. Те обавезе утврдије се посебним уговорима, највијероватније алексисма, који ће чинити саставни дио уговора склопљених између власника зграда и организације „Стари град“. У случају да појединци одбију да анексе потпису, ишло би се на уостављање сувланичких односа.

Избегавање исељења

Извршни одбор је на овом састанку одржаном 30. марта требао да расправља проблеме у вези напуштања становица на солидарности које су старограђани имали право да користе док не обнове куће у старој Будви. Првобитно је, наиме, било до-

говорено да имају право да их користе до 31. децембра прошле године, и многи су такав договор испоштовали. Дио по- родица користи их даље, иако су куће у Старом граду оспособили за коришћење. Многи су у њима опремили апартмане и већ их издају туристима. У станове солидарности зато не могу да се уселе они за које су их од организације „Стари град“ купиле њихове радне организације, па је тај проблем управо ових дана у нашој средини један од најизраженијих. Тешким га чине изјаве појединача да станове не намјеравају да напусте ни за неколико мјесеци. Они који имају рјешења за те станове обијају прагове надлежних служби, али код

одређене одговоре. Потпредсједник овог скупштинског органа Рајко Миховић и начелник Одјељења за привреду Драган Дулетић, рекли су да је јасно да се приземља морају вратити, па да не постоји сметња да се одлука спровodi. Приземља се хитно морају обновити и ставити у функцију а да ли ће тај посао урадити друштвени или приватни сектор најмање је важно.

Извршни одбор је одлучио да те проблеме искључиво треба да решавају надлежне општинске службе и органи, уз упозорење да се у том, нимало једноставном послу, строго придржавају слова закона.

Д.Н.

СЈЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

МИЈЕЊАЈУ СЕ ПЛНОВИ

ДЕЛЕГАТИ свих вијећа Скупштине општине на јајничкој сједници одржаној 10. марта, усвојили су краткорочни програм мјера економске политike у 1989. године, нацрт измјена и допуна Деталног урбанистичког плана Петровца и одлуку о приступању изради измјена и допуна Генералног урбанистичког плана приобалног појаса општине Будва.

Усвојени су извјештаји о раду Општинског суда Котор за 1988. годину, Општинског јавног тужилаштва са анализом најзаступљенијих кривичних дјела привредног криминала у 1988. години и Општинског суда за прекраје, и одлука о разрјашењу од дужности предсједника Општинског суда Котор због одласка на другу дужност.

На захтјев Мјесне заједнице Бечићи донијета је одлука о приступању измјенама и допунама Генералног урбанисти-

чког плана приобалног појаса општине и за вријеме изrade измјена и допуна овог плана неће се издавати инвестиционо-техничка документација и решења за додјелу земљишта и грађење објеката у одмаралишној зони у Бечићима.

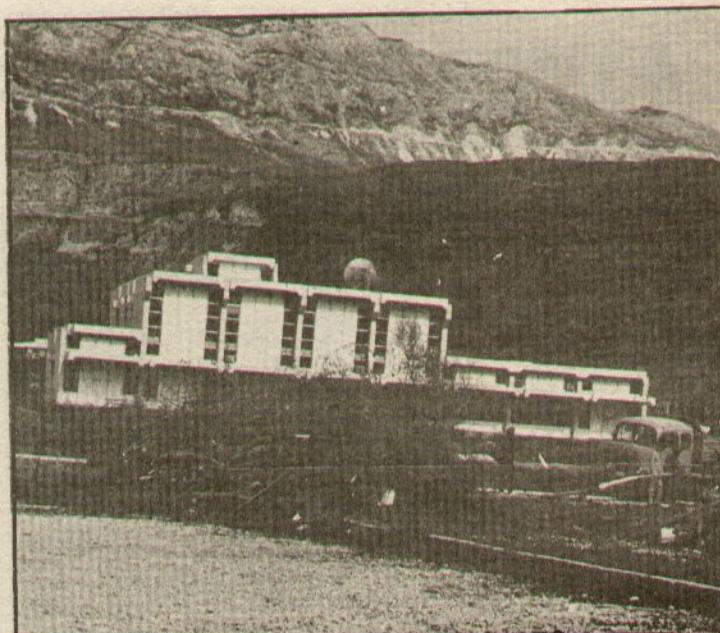
Одложено је доношење одлуке о оснивању Фонда за унапређење и развој друштвених дјелатности и именовању предсједника и члanova Фонда.

Делегати су прихватили информацију о утврђивању тачности навода изнијетих у штампи о предсједнику СО Будва Владу Дулетићу и одбили оставку Светозара Маровића, предсједника Извршног одбора СО.

На одвојеним сједницама вијећа (одржаним 15. марта) усвојени су план употребе средстава за обнову и изградњу општине од катастрофалног земљотреса за 1989. годину и

буџет општине за ову годину. РО „Зета-филм“ је ослобођена плаћања пореза у реализацији филма „Искушавање ћавола“, а ООУР „Будва“ - ТН „Словенска плажа“ од плаћања боравишне таксе за новоизграђене апартмани.

Усвојени су Информација о имовинско-правној и комунално-стамбеној проблематици, извјештај о одвијању послова планској уређења простора и реализацији просторних планова и извјештај о рjeшавању управних ствари код органа управе СО. Вијеће удруженог рада је прихватило, а Вијеће мјесних заједница није предлог одлуке о висини накнаде за коришћење изграђеног градског грађевинског земљишта, па предстоји усаглашавање. Одложено је доношење одлуке о измјенама и допунама одлуке о комуналним таксама.

У току су припреме за гочек туриста

НАША ПОСЛА

ПРИЧА СЕ...

Својеврstan одјек је имао jedno takvo istupanje na nedavno održanoj Vanrednoj konferenciјi Saveta komunista Budve. Potpredsjednik Iзвршнog odbara Скупштине општине Рајко Миковић, tada je ustvrdio da je СИЗ stanova navedno stan prodao emigrantu, a nije uđovorio zahtjevu, kako je rekao, opštinskog СУБНОР-a za kupovinom stana. Na sјednici o tome niјe progovoren ni riječi, ali su odmah reagovali Iзврšni odbor i Скупштина tog СИЗ-a tврdehi da se radi o neistini. Evo šta nam je o tome rekao sekretar СИЗ stanovanja Dragana Sekulić.

- Чињеница је да је СУБНОР својевремено од СИЗ становиња тражио да купи четири стана. Но, како је истовремено расписао оглас о продаји једног стана у власништву, одлучено је да се СУБНОР-у омогути куповина три стана, што је описано као потпуно исправно, а на такву напу одлуку нијесмо имали ни усмену нити писмену примједбу борачке организације.

Секулић даље каже да је takvo istupanje potpredsjednika Iзвршnog odbara izazvalo чуђење. Јер, ističe он, Рајко Миковић је у Iзвršnom odboru upravo zadužen за питање и проблеме комуналне привреде, па је о поступку продајe становиња mogao, a na то ima право, da se nađirektne informisane u stručnoj službi СИЗ stanovanja ili kod њegovih rukovodilaца.

Иначе, треба рећи да је такво тврђње одговорног скupštinskog човјека имала одређene нежелjene posledice. Poslije tog његовог istupanja naprotivo je почela potraga da se utvrdi o kojem se emigrantu radi, pa je zamoljen i organ unutrašnjih послова da помогне da se utvrdi prava istina. Пједици су посумњали да се tako nešto odnosilo na њих i нашли су за sходno da СИЗ stanovanja predote чињенице koje су говориле suprotno od izrechenih tvrdnji. На kraju se ispostavilo da od svega toga nemam ništa.

Сматрамо да убудућe не bi trebalo dозволити да се sличne stvari događaju. Јер, добро се зна шта све такве „кухиње“ могу да значe и do чега све могу да доведu. Било bi najbolje ako bi се на самим састанцима такva istupanja izvodila na чистinu. Јер, не треба smetnuti с ума да је и moralna i politička obavaza da се људi заштite od neosnovanih optuzbi i podmetanja kukačićih jača.

ИЗ „МОНТЕНЕГРОТУРИСТА“

НИЈЕСМО КУПИЛИ СТАН ВЛАСИЈУ

На сједници Скупштине општине Будва, одржаној 10. марта, секретар Мјесне заједнице Свети Стефан рекао је да се „прича у народу“ да је „Монтенегротурист“ у своје вријеме купио стан Азему Власију у Херцег-Новом као компензацију за уступање локације у Каменовој, коју је добио на привремено коришћење Синдикат САП Косово.

И поред непосредног демантовања ових гласина од стране представника „Монтенегротуриста“ на истој сједници, секретар Мјесне заједнице Свети Стефан је то поновио.

Информацију о овоме пренијела су истог или наредног дана бројна средства информисана.

С тим у вези, Колегијум „Монтенегротуриста“ обавјештава југословенску јавност да од стране „Монтенегротуриста“ као система, нити од било које основне организације удруженог рада у саставу „Монтенегротуриста“, није купљен никакав стан Азему Власију у Херцег-Новом нити било где у Југославији, нити је у вези с тим у „Монтенегротуристу“ покретана било каква иницијатива.

Колегијум оцјењује да је ово, нажалост, још једна груба клевета и неистине које се у последње вријеме немилосрдно нуде јавности против „Монтенегротуриста“ у циљу компромитовања ове организације и њеног руководства.

Колегијум „Монтенегротуриста“ је одлучио да се против лица које је ову изјаву дало, поднесе кривична пријава.

Колегијум Пословодног одбора XTO „Монтенегротуриста“

Уз напомену да смо ово саопштење Колегијума Пословодног одбора XTO „Монтенегротурист“ пренијели из „Побједе“ од 18. марта, јер су надлежни вјероватно оцијенили да то исто саопштење не треба дати радио-Будви и „Приморским новинама“, нити дописницима других редакција из наше општине, не можемо да не реагујемо на поруке из овог саопштења.

Право: право је и обавеза и „Монтенегротуриста“ да демантује што сматра да треба демантовати, али и да, између остalog, у томе буде коректан, принципијелан и правовремен, јер никак није требало чекати шест дана (10 - 16. марта) да би се обавијестила југословенска јавност да није купљен стан Азему Власију. Није, ваљда, да се провјеравала документација!

Друго: Владимир Кажанегра (секретар Мјесне заједнице Свети Стефан и лице како га из „уважавања“ ословљавају у саопштењу) није дајао изјаву, него је говорио на сједници Скупштине општине о оквиру расправе о тачности писања штампе о предсједнику СО Будва Владу Дулетићу, истичући да смо и сами криви што се у штампи објављују и умножавају разне неистине и пољуистине, јер се на њих не реагује аргументовано и правовремено. У томе смислу он је naveo и причу која кружи у народу да је „Монтенегротурист“ купио стан Азему Власију у Херцег-Новом, наглашавајући да на то треба званично реаговати. Ово је слободна интерпретација и ни из ње ни из дискусије Кажанегре, не може се схватити да је он давао било какву изјаву, него једино да

на kraju, ne smije se zaboraviti da se birokratizovanost i iskuchivanjem javnosti iz društvenih tokova, stvara pogodno i tle za širenje neistinu i poluistinu. A svemoj politike i domaćina otuđenih političkih moćnika dobro je i za duži period „zadužila“ crnogorski narod. „Главе“ takve (сада обезгlađene ali ne i likvidirane) crnogorske politike primjeđivanje su i pamćene na ovom području više nego što su ih funkcije na to obavesezala, pa ne treba da čudi što sadrži umjesto njih kružje priče. Izmišljotine, neistine, poluistinu... Uostalom, ovo je vrijeđe u kome se dogodio narod i svih njegovih koraci ne mogu biti odmjereni i ispravni. Svaki je početak težak, i toga treba da budu življene svih. I oni koji se u tom talasu demokratizacije budu i oni koji su misili da će demokratija doći dan posle oni izgraditi komunizam.

УСКОРО НАУЧНИ СКУП О ИСТОРИЈИ БУДВЕ

О ПРОШЛОСТИ СТАРОГ ГРАДА

У припреми је научни скуп на којем би требало да се нешто више чује о, за сада слабо истраженој, средњовјековној историји Будве.

Као основ за поузданју ријеч о томе послужиће књига „Правни уређење средњовјековне будванске комуне”, аутора Жике Бујуклића, асистента римског права на Правчом факултету у Београду. Књигу је почетком године издала „Универзитетска ријеч” из Никшића.

На питање које му је недавно постављено зашто су истраживачи историје заобилазили Будву, Жика Бујуклић је одговорио да заправо не зна. Тим прије је нејасно, јер су од свих градова средњовјековне српске државе, која се простирала од Котора до Драча, једино сачувани статути Будве и Котора. Зато је монографија Будве Жике Бујуклића, свакако дјело до којег ће нови истраживачи историје Будве, с мање или више критичности, морати поћи. А она је настала, тако рећи, ни од чега—историја Будве до сада није написана.

— Када сам почeo да ради постојao је само чланак од осам страница Илије Синđика који не говори о уреđenju Budve, већ o односu au-

Жика Бујуклић

тономије Будве у средњовјековију српској држави, на-
глаждаша Бујуклић.— Уз то, по-
стојала је једна туристичка
монографија с прилично не-
поузданим подацима. Прим-
јера ради, у њој се каже да
овај град није имао свој но-
ваци. У разговору са академи-
ком Симом Ђирковићем, који је много допринојао дојем
до неких историјских чиње-
ница, установио сам да је
Будва имала новац с ликом
Јована Крститеља. Цио рад
заснован на претходној неи-
стинитој поставци пао је у во-
ду, морао сам да почнем све
наново.

Шта још чува историја
Будве, послије књиге Жике
Бујуклића сигурно ће, на
различите начине, покушавати
да открију неки други
истраживачи прошлости.

Најновија археолошка ископавања у старом будванском граду показују да на том простору леже још многе неоткривене драгоцености. Једно до полазишта за „копање“ по давнина-ма Будве може да буде и запис у Аналима овог града из 1650. године, а гласи:— Град Будва, мада мален по опсегу зидина које га окружују, велики је по угледу који ужива.

Најављени научни скуп, на коме ће се указати којим правцем и на шта пажњу обратити у расvjетљавању непознаница из историје прошлости Будве, окупља научне ауторите који ће дати нова полазишта за свестранije расvjетљавање историјске прошлости овога града. Можда симболике има у томе што ће се још један важан разговор о Будви обави-

ти на десетогодишњицу од земљотреса. Ипак, сматрамо, важније је— у томе је више симболике— да се он води на јединствен јубилеј—два и по миленијума од настанка прве људске насеобине на овом тлу.

Д.Н.

АКАДЕМИК ЉУБОМИР ТАДИЋ НА ТРИБИНИ У БУДВИ

О ПЛУРАЛИЗМУ—И СТРАНКАМА

У ОДНОСУ на политички монизам, плурализам има позитивно значење. Без политичког плурализма, без институционално признate опозиције, свако друштво, прије или касније, мора усахнути, увенuti, јер нема алтернативу у одређеној монолитистичкој позицији. Стога се у Југославији дешавају чудне ствари. За-право, те наше сјеверозападне републике које је захватио страх народног покрета у Србији и Црној Гори, истичу сада политички плурализам као алтернативу овим покретима. Демократија се осуђује као владавина улице, а пле-дира се за одбрану система који је институционализован уставом из 1974. год. и тај систем се жели по сваку цијену сачувати. У оквиру тог система, који то и не познаје, покушава се на-кади увести такозвани политички плурализам па се на брзину оснивају савези, политичке странке и томе слично. Политички савези и странке имају свог смисла и оправдања и на-челно се томе ништане може приговорити. Може се само конкретно приговорити у контекstu укупних друштвених збивања. Заправо, да би једна политичка странка могла да се вредносно процјени, њено друштвено становништво, њено гледиште у друштву њена општа вриједност и улога, она мора на неки начин да истакне свој програм и да га дуже времена брани преко јавности. А ми немамо слободну штампу. Ако не постоје гласила којима се могу различita миšljenja i mišljenja izrazavati, онда брзо формирање тих политичких групација наводи нас на сумњу о њиховој демократском карактеру.

Сматрам да у Хрватској и Словенији те странке служе садашњем пропагандном рату који се води против источних дјелова земље, за које се жели казати да су стаљинистички, заостали, ретроградни и слично. Тај пропагандни рат има јасан циљ и он је укаљујан у систем да се створи један имиц, једна предста, позитиван ефекат у западном свијету.

Плурализам је нешто што се прихвата на западу као нешто што је логично и онда се наше западне републике Словенија и Хрватска представљају као плуралистичке и на близину као печурке послије кише ничу те политичке странке односно савези у оквиру Социјалистичког савеза и изван њега. Сада када се чује да је формирана таква странка у Загребу од познатих припадника хрватског покрета, онда човјек мора да посумња у њен демократски карактер јер су се његови припадници прије неколико деценија показали као приста-

лице националне дискриминације. Не може се једна странка назвати демократском ако заступа принцип неравноправности међу народима. Или, рецимо митинг у Цанкарјевом дому: очито је био уперен против Србије и организован са антисрпских позиција. Значи, о демократском карактеру тих странака, послије таквих иступања, тешко се може говорити. Дакле они заступају једно гледиште којим шире анимозност према другој нацији, а такво становиštvo, принципијелно се може оспорити као не-демократско.

Постоји и другачије mišljenje. Залагање за партијски монизам, за некакво rješenje у оквирима постојеће структуре Савеза комуниста који је са својом политиком доживео крупне поразе, без обзира на промјене руководства. Ово што се дешава у Србији сада, исто тако нас наводи на критички однос према томе и чуди ме да поједи функционери у Србији тако жестоко бране становиште да су неком реформом Савеза комуниста ствари нам по-шле набоље, а да се истовремено не узме у обзир могућност неких алтернатива, односно да се та крута организација монополски положај СК на неки начин не омекши. Дакле, таквим изјавама које су систематске, ствара се крајње негативан утицај посебно у западном свијету. Посебно тај углед губе српски функционери, што из дана у дан дају изјаве да су против политичког плурализма начелно, а не против одређеног плурализма. У једном пропагандном рату они се уопште не сналазе. Уместо да критикују позадину једног таквог политичког плурализма, који се дешава у Словенији и Хрватској, а који је срачунат на дискредитовање народних и демократских покрета у Србији и Црној Гори они одговарају начелним одбацивањем политичког плурализма што је по мом mišljenju katastrofalna politička pogreška.

R. Павићевић

У ОРГАНИЗАЦИЈИ Културно-информативног центра у Будви одржана је трибина под називом „Политички плурализам, партијска или демократска држава“. На трибини су учествовали проф. др Љубомир Тадић, професор Драгољуб Мићуновић, Срђан Дармановић и Драган Вукчевић.

Трибина је изазвала велику пажњу посетилаца, не само из Будве, већ и из других црногорских места, о чему говори и велики број питања за госте трибине, на која су они отворено одговарали.

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ

„Стварно и могуће“

ПРВИ пут послије дугогодишњег Ђосићевог повлачења са друштвено-политичке сцене и његовог плодног књижевног рада, организована је промоција једног његовог дјела. Културно-информациони центар је у оквиру програма Трибина, организовао Југословенску промоцију књиге, „Стварно и могуће“ збирке текстова Ђосићевих јавних наступа у којима је искрено и крајње поштено износио своје политичке ставове и аргументи у времену од двадесет година.

Нека од његових политичких иступања као оно на ЦК СКС 1968.г. била су покушај да се укаже на опасност и могуће последице једне дугогодишње политике компромиса на Косову. Изражавајући жеље да га вријеме демантује доживотно је супротно, вријеме је потврдило његове тада изречене бојазни.

О книзи су говорили добри познаваоци и пријатељи Добрице Ђосића, Игор Мандић и Милорад Вучелић. Вучелић је текстом „Парадигма Ђосић“ проникао у срж Ђосићевог политичког аргумента, његове „кривце“ и питања рехабилитације. Вријеме, као неумитан чинилац потврђивања или оспоравања истине рехабилитовало је књижевника Добрицу Ђосићу.

Промоција „Стварно и могуће“ одржана 9. марта увод је у Трибину „Парадигма Ђосић“ на којој ће гостити хвљени и оспоравани, али свакако највећи српски писац Добрица Ђосић. Ова трибина на програму је половином априла.

Изложбе

ЖЕНСКИ ЛИК У ЦРНОГОРСКОМ СЛИКАРСТВУ

ИЗЛОЖБОМ „Женски лик у црногорском сликарству“ (фонд Музеја Црне Горе), отпочела је овогодишња изложбена активност Модерне галерије. На изложби је лик жене представљен у својј разноликости почевши од различитих стилских тенденција петнаестих црногорских аутора (Анастас и Шпиро Баџарић, М. Милуновић, П. Лубарда, В. Лековић, П. Почек, М. Вукотић, Г. Беркуљан, Ц. Ланиновић, М. Вучковић, К. Тошић-Вујовић, М. Павловић, Ф. Јанковић, М. Божковић и Д. Ђуровић), с једне стране условљених ширим хронолошким распоном, а с друге разноликошћу ужег тематског и композиционог опредељења (портрет, аутопортрет, акт, полуакт, фигуран, композиција).

Оно заједничко што пројима општи утисак са изложби свакако је јака интимистичкаnota, посебно у свакој слици, која, прије свега, подразумијева однос умјетник-тема из чега пројилази разноврсност умјетничких схватања уз честу тенденцију да се иде одређеним сопственим путем кроз убеђење у оправданост личног израза који спокојно препушта будућим генерацијама оцјену његове вриједности. У већини радова осјећа се тежња ка организованој композицији, која постепено бива ослобођена свега што би ометало монументалност изражавања кроз снагу визуелног ефекта. Ту, већ традиционалну, снагу ликовног израза у црногорском сликарству са успјехом потврђује и ова изложба.

Луција ЈЕЛУШИЋ

ГОСТОВАЊА

РАДА ЂУРИЧИН

Шестог марта у Будви је гостовала Рада Ђуричин, драмска умјетница из Београда са монодрамом „Усамљење на жена“ Дорија Фо и Франка Раме и „Страх од летења“ Ерике Јонг.

Публика је са задовољством пратила сјајне текстове у

изванредној креацији наше гошће. Радећи на тексту Ерике Јонг Радмила Ђуричин је извукла суштину која осваја својом истинитошћу и универзалношћу. Трансформишући се из припрсте али искрене у еманциповану жене која трага за слободом, Рада Ђуричин се одлично сналази и у једној и другој узлови.

СТУДИО ЗА

ДИЗАЈН

КИЦ Будва

За успешнију комуникацију са тржиштем, Студио за дизајн Културно-информационог центра Будва нуди вам особени креативни израз:

Маршала Тита 4, Будва
тел. 086/44-060

ТРАГОМ ДОКУМЕНТА ПРОШЛОСТИ (13)

Припрема: мр МАРКО Ђ. ИВАНОВИЋ

ВРИЈЕДНИ ПОСЈЕДИ ЦРНОЈЕВИЋА

САЧУВАН је преглед докумената о вриједности стечених посједа Ђурђа Црнојевића у Будви, децембра 1493. године. Њој тог прегледа (Записи, књига III, 1939, ст.181; у заградама су напомене аутора).

Ово је сума од свијех 7 инструмената (лат.инструментум-исправа, правоваљан докуменат), што је скучко (тал.скусаренамирити) господар (Ђурађ Црнојевић), а што су их предали Андрија Крековић (Гргетовић) и Иван Обечић (Бечић):

(1) У Мараковића (Марковића) инструмената садржи што је од стабила (лат.стабилс-сталан, непокретно добро) 125 дуката (млетачки златни новац, тежи не 3,559 г) и мобила (лат.мобилс-промјенијив, покретно добро) 1 бачва за 2 перпера (византијски златни новац);

(2) У Луке Шаниновића инструменту садржи што је стабила 36 дуката и мобил 1 бачва за 2 перпера;

(3) У Ђураша Милатковића (Милатовића) инструменту садржи што је стабила 60 дуката и мобила 1 катио (лат.катил-

лус-ријетка здјелица) за 16 динара;

(4) У Еле (Јеле) Михатове инструменту садржи што је стабила 31 дукат;

(5) У Јакова Михатова и Франулића (инструменту) садржи што је стабила 135 дуката и мобил 7 дуката и пол, што је готових скучко за господара;

(6) А од вечју (I сувише) што је пошло у спензе (трошкове) од мобил у Бушкајића инструменту, садржиш што је стабила 70 дуката;

(7) Одвећ (сувише) 27 дуката, које има дати Митар Пијерковић (у) свих дрва или (у) сврх винограда, од којих јест дао инструмента, да га држи господар (Ђ. Црнојевић) дочим (док) да Митар речене дукате.

Према списку предњих инструмената имовина Ђурђа Црнојевића у Будви вриједила је 484 дуката не рачунајући добра исказана у другим валутама. У то вријеме његов отац Иван продао је свој брод (Јакову Милатовићу) за 90 дуката, што значи да је вриједност ове имовине била већа од пет бродова.

АФОРИЗМИ

IN MEMORIAM

АНА ШПАДИЈЕР

МНОГО ЈЕ ПРЉАВИХ РУКУ У ПОЛИТИЧКИМ ЦЕПОВИМА.
У СОЦИЈАЛИЗМУ НАЈЗАПОСЛЕНИЈИ СУ ЈЕЗИК И ДВА ПРСТА.
КАД ЦОКУЛА ПРОГОВОРИ, ВИЛИЦА ЦВОКОБЕ.
БИЛО ЈЕ ПАДАВИНА, АЛИ НАМ ЈЕ ЗЕМЉА ЈОШ ЖЕДНА.
КИШЕ МРЖЊЕ НЕСМЕТАНО ПРЕЛАЗЕ МЕЂУР-ЕПУБЛИЧКЕ ГРАНИЦЕ.
ВЕЛЕИЗДАЈА ПОЧИЊЕ НАЦИОНАЛНИМ ЗАНОСОМ.
НЕ ДОЗВОЛИТЕ ДА ВАС ДЕЛЕ - ОСТАНИТЕ ЦЕЛИ.
ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА ЈЕ ДОЖИВЕЛА ПРЕМИЈЕРУ, А ПРЕМИЈЕР НАМ ОДЕ.
ОПЕРАЦИЈА ЈЕ УСПЕЛА, ПАЦИЈЕНТ ЈЕ ПОБЕГАО.
ПАМЕТ У КЛИН, А ВЛАСТ ПОД ПЛОЧОМ.
СПРЕМНИ СМО ДА ВАМ СВЕ ВРАТИМО, АЛИ КАКО ЂЕТЕ ТО ПРЕЖИВЕТИ
ПРЕ ХАЈКЕ САКРИЛИ СУ ВУКОВЕ.
РЕВОЛУЦИЈА ЈЕДЕ СВОЈУ ДЕЦУ - ИМА ЛОШ ЈЕЛОВНИК.
КОД НАС СВЕ ИДЕ ПО КЉУЧУ, А КЉУЧ ЈЕ ЧЕСТО ИЗА БРАВЕ.
БОЈ НА КОСОВУ ЈОШ ТРАЈЕ ИАКО СУ ТУРЦИ ДАВНО ПОРАЖЕНИ.
СВАКИ СРБИН ВОЛИ СЛОБОДУ И ЖЕЛИ ДА БУДЕ СЛОБОДАН.
ВЕЖИТЕ СЕ, ПРОПАДАМО.
И ЧОВЈЕК БЕЗ ЗУБА УМЕ ДА УГРИЗЕ.
НИЈЕ СУКОВ СА ИНТЕЛИГЕНЦИЈОМ, НЕГО СА ИМПОТЕНЦИЈОМ.
ТЕЖЕ НАМ ЈЕ НЕГО ЗИМУС. ДИНАР ПАДА УМЕСТО КИШЕ.
УМ ЦАРУЈЕ, ЈЕЗИК СЛАВУ ВАЉА.

Митар Митровић

ДВАДЕСЕТПРОВОГ фебруара умрла је Ана Шпадијер, дугогодишњи радник Библиотеке. Врло омиљена међу читаоцима Ана је знала да приђе сваком човјеку и да разумије његове људске и животне проблеме. Радила је с вољом и љубављу. Била је прави човјек на правом мјесту. Знала је да ради и са најимлађим читаоцима. Развијала је код њих љубав за читањем. Прилагила је сваком дјетету искрено и с пуно стриљења. Уводила их је у свијет литературе, постепено и педагошки.

Ана Шпадијер читав свој радни вијек посветила је хуманом библиотекарском позиву и раду у култури. Након завршене Педаго-

шке академије у Београду почине да ради у Културном центру у Котору, на организацији и културнозабавних програма, послије чега се опредељује за библиотекарски посао. У Народној библиотеци у Котору радила је као управник, до преласка у Будву.

У Културном центру Ана је прихваћена као добар друг и човјек. Својом племеништвом освојила је симпатије радника Центра и грађана Будве којима је долазак у Библиотеку био везан за њен професионални и емотивни приступ читаоцу.

Ана је вољела свој посао, вољела је ту педагошку димензију коју рад у Библиотеци омогућава. Вољела је књигу и с љубављу је пронализала за сваког читаоца одговарајућу литературу.

Њено дуготрајно одсутство са посла прво је било повезано са испуњењем дугогодишње жеље да поново постане мајка, а затим борбом са тешком болешћу. Пуна оптимизма и воље за животом борила се и вјеровала у оздрављење. Била је јача од свих нас који смо је бодрили у њеним задњим данима. Борила се за живот и дала нам лекцију коју не смијемо заборавити.

Сјећаћемо се њене храбости, оптимизма и љубави коју је осјећала за све нас.

Следећи број „Приморских новина“

излази 22. априла 1989.

IN MEMORIAM

ЈОКО НИКОВ БОРЕТА

да, друг Јоко се нашао у њиховим првим борбеним редовима. Са истукством стеченим у јулским акцијама половином новембра 1941. године, као један од

47 одабраних бораца из наше данашње општине, ступа у сатав славног Ловћенског батаљона Црногорског одреда за операције у Санџаку. Нашавши се, са Ловћенским батаљоном,

у строју легендарне Прве пролетерске бригаде, неустрашиво је корачао њеним словом овјенчаним стазама. Јуначки је подносио смијег и хладноћу, маршеве и борбе по врлетима босанско-херцеговачким и црногорским планинама. Као непоколебљиви борац Прве пролетерске бригаде учествовао је у ратном вихору свих непријатељских офанзива.

Прошао је славна ратишта: Неретву, Сутјеску и Дрвар, која су тако величанствено обиљежила читаву Народноослободилачу епопеју. У свим борбама испољавао је јунаштво, храброст, одлучност, истрајност и пожртвовање.

У самртни коштац хватао се са непријатељем по непроходним сметовима и са таласима хучне Дрине, Сутјеске и Неретве. Поклањао је себе свуда у свима - и на ма, још нерођенима, постајући неустрашиви борац легендарне бригаде, која је дан свог формирања нашој вољеној Армији за њен рођендан поклонила. Био је командир чете Ловћенског батаљона Прве пролетерске бригаде, а 1944. године постављен је за замјеника команданта Прве бокељске НОУ бригаде, са којом је учествовао у завршним операцијама за ослобођење земље.

Послије рата налазио се на истакнутим војним и другим дужностима. Једно вријеме био је командант пук, а пензионисан је у чину пуковника ЈНА. Носилац је више ратних и мир-

Слава ти Јоко Борета, као родољубу и патриоту Југославије, и великом јунаку Првог батаљона Прве пролетерске бригаде.

Генерал
Ђоко Вукићевић

моралним принципима људи овог поднебља. За њега се знало како у братству и племену, тако и шире. У предратним условима, препуним свим могућим тешкоћама и опасностима, он је увијек показао особине и вриједности човјека на кога се могло у сваком тренутку рачунати.

Када је 13. јула 1941. године срцима првих црногорских устаника запаљена слободарска ватра општег народног устанка, која се није угасила до краја рата - док није спалила освајаче и поробљиваче наших наро-

нодопских одликовања и признања, међу којима и „Партизанске споменице 1841. године“. Био је - поред осталог - и члан Републичког одбора СУБНОР-а Црне Горе.

Смрћу Јока Никова Борете Савез комуниста изгубио је врсног друга и правог комуниста, борачка организација још једног учесника НОБ-а од 1941. године, Југословенска народна армија свог високог официра, а

наша Будва увијек драгог и угледног суграђанина.

ФУДБАЛ

ДОБРО ЈЕ ПОЧЕЛО

БУДВАНИ су добро стартовали у наставку првенства Међурепубличке фудбалске лиге - група југ. Три бода, из три утакмице, од којих су двије одигране у гостима - лијепо за почетак. Ако се има у виду да су на све три утакмице, па чак и на оној у Титограду где су бодови изгубљени, фудбалери Будве играли веома добро, разлога за оптимизам има доста.

У првој утакмици прољећног дијела првенства Будва је гостовала у Котору. У дуелу са старим ривалом, успјела је да остане непоражена, а бољим извјештајем једанаестераца фудбалери теренера Лазовића, освојили су бод.

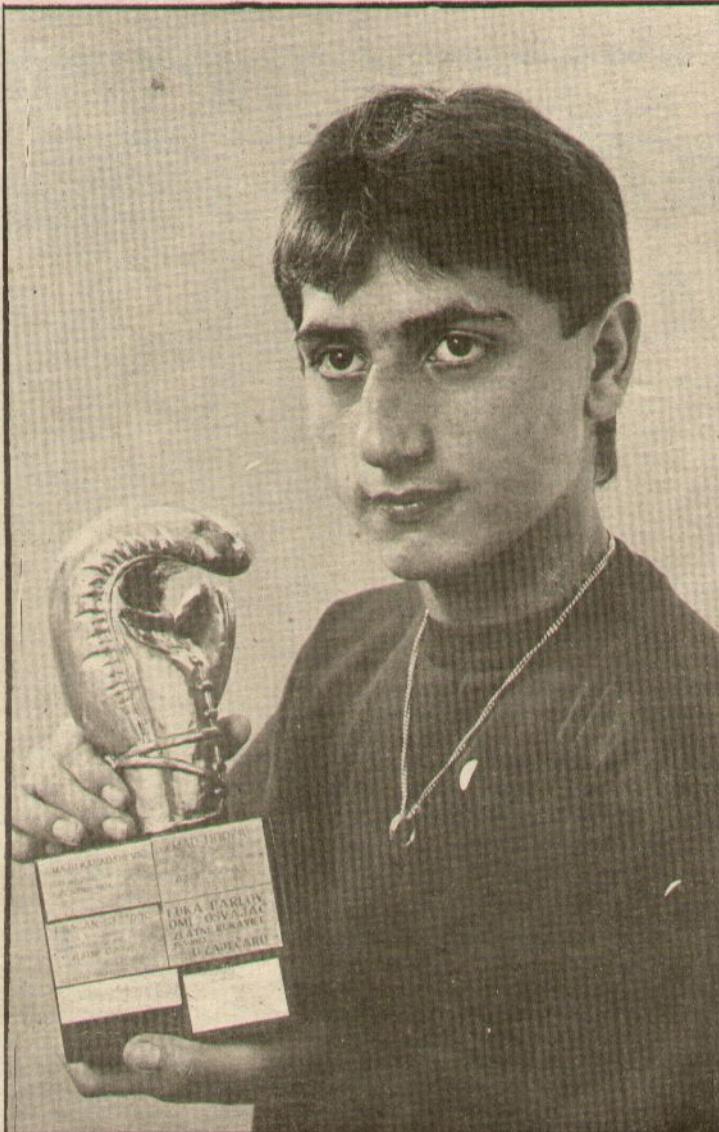
У другом колу наставка у Будви је гостовао Борац из Чапљине. У првој првенственој борби, домаћи фудбалери су свих деведесет минута атаковали ка голу гостију, који су се успјешно бранили све до 68. минута.

Тада је Драган Пићан постигао (волеј ударцем) изванредан погодак који је Будви донио два бода.

Са гостовања у Титограду Будвани су се вратили празних шака. Бивши дроголигаш, којем не цјељају руже у овом првенству, прењу се, његови фудбалери су заиграли пожртвовано и труд се исплатио. Будвани, иако су изгубили (результат је био 2:1) били су равноправан противник. Нису укористили своје шансе, а голове су примили након грешака одбрамбених играча и то их је коштало првог пораза у овом дијелу првенства.

Послије двадесет одиграних кола Будвани се налазе на осмом мјесту првенstvene табеле, са двадесет освојених бодова - шест мање од првопласиране Искре. С обзиром да Вitez и Босна имају исти број бодова, али бољу гол разлику, као и да су Раднички и Рудар одmakli за само два бода, треба очекивати нови продор Будвани ка врху. Прилика за промјену на табели је већ наредни сусрет у којем Будва дочекује на свом терену екипу Витеза.

С. Греговић

НА ЈУНИОРСКОМ ПРВЕНСТВУ У БОКСУ

ЗЛАТО ЗА ФЕХМИЈА

НА јуниорском првенству Југославије у боксу одржаном 17. фебруара у Загребу, члан БК Будва **Хусен Фехми**, освојио је титулу првака државе у полувелтер категорији. Он је у финалу побиједио репрезентативаца Србије **Дидановића** и тако поновио прошлогодишњи успех када је у Никшићу освојио златну медаљу. На овом првенству, он је сврстан међу четири најбоља такмичара. Само десет дана раније Фехми је на првенству Црне Горе у Титограду побиједио све ткамичаре у својој категорији и тако освојио шампионску титулу.

Ових дана је од стране савезног тренера **Мирослава Поповића** добио позив да буде члан јуниорске репрезентације Југославије која ће учествовати на боксерском турниру у Ђенови, средином априла. Стога уз помоћ свог тренера **Павла Бучаја** свакодневно тренира, како би и на овом међународном турниру оставио што боли утисак.

Р. Павићевић

СУЈУТРА ПОЧИЊЕ ВАТЕРПОЛО ПРВЕНСТВО

ДЕРБИ НА СТАРТУ

Сјутра се наставља првенство ватерполиста у Првој б савезној лиги. За нашег представника на самом старту дерби и може се рећи, утакмица првенства. Будва се, наиме, у коју састаје са другопласираним Триглавом из Крања и уколико забиљежи побједу има велике изгледе да се пласира у Прву А лигу. Да напоменемо након првог дијела првенства загребачки Медвешћак се налази на првом мјесту са 12 освојених бодова, Триглав је други са 11, а Будва трећа са 10 бодова.

- Иако смо хендикепирани јер нам је ветеран Уљаревић отказао даљу сарадњу (ангажован је за тренера Каталоније), очекујемо добру игру и - побједу, каже Драган Лијешевић, предсједник Ватерполо клуба Будва - Позивамо највише да нам на базену у Котору у суботу на вече помогну да савладамо директног ривала за пласман који нас води у највиши ранг такмичења.

По ријечима Лијешевића екипа Будве која чини спој младости и искуства „плајнирала“ је само један пораз

- од Медвешћака који је најјача екипа и који ће највероватније освојити прво мјесто. Будвани су са Триглавом главни кандидати за друго мјесто, које такође води у прву лигу. Предност је што се дерби игра, ипак, пред својом публиком, па се очекује реванш за пораз од 13:9 у крају у првом дијелу првенства.

- Не кријемо, напе амбиције су велике, наглашава Лијешевић. Једина смо екипа која је у првом дијелу савладала Медвешћак, имамо добар тим, такође и добар распоред, и зашто не бисмо шансу искористили. На корак смо од прве лиге и заиста би било штета да не остваримо жеље.

Прије почетка првенства

Будва није убрајана у фаворите. Но, момци које успјешно води тренер Томо Лазовић, показали су да знају да играју добар ватерполо, да су хомогена цјелина, да су веома мотивисани за игру и резултате. Надамо се да ће тако наставити и кроз седам утакмица у настакву потврдiti оптимистичке прогнозе. Да напоменемо, да ће одмах након завршетка првенства бити одигран плеј-оф. Првих шест пласираних у Првој (А) лиги, играје заједно са двоје првопласираних из Прве б лиге, за коначан пласман. Ето још једног лијепог изазова за Будвane.

С. Греговић

РЕДАКЦИЈА „ПРИМОРСКИХ НОВИНА“ РАСПИСУЈЕ

КОНКУРС

ЗА ХУМОРЕСКУ ИЗ САВРЕМЕНОГ ЖИВОТА

РАДОВЕ, који не треба да буду дужи од пет шлајфни са новинским пропрелом, потписане пуним именом и презименом, и адресом, доставити на адресу: Културно-информативни центар Будва, за Редакцију „Приморских новина“. Конкурс је отворен до 30. априла ове године.

Жири ће одабрати три најбоље хумореске које ће бити награђене.

Прва награда износи 500.000 динара, друга 300.000 а трећа 200.000 динара.

Жири ће предложити Редакцији за откуп још неколико прича које приспију на конкурс, а које ће током године бити објављене у нашем листу.

ДРЖАВНО ПРВЕНСТВО ЗА МЛАДЕ ПЛИВАЧЕ

БОДОВИ ЗА НАШЕ

На кадетском првенству Југославије у Сплиту од 2. до 6. марта, млади пливачи ПВК Будва наставили су са успјесима. Најуспешнији је био Вукић који је на 100 и 200 метара леђно освојио 15. мјесто што је досад највећи успех пливања Будве у кадетској појединачној конкуренцији. Остали такмичари у појединачној конкуренцији били су слабији (Д. Драговић 25. и 26. а Фабрис 28. и 30.) и постигли резултате испод реалних очекивања.

Бодове су освојиле и штафете 4X100 мјешовито и 4X 200 слободно, а најпријатније изненађење приредила је штафета 4X100 слободно која је усвојила 10. мјесто резултатом 4.31,17 што је веома добар резултат (појединачно испод 1.08) јер су поред „искусних“ Н. Вукића и Д. Драговића (1974.) пливали и С. Драговић (1975.), и А. Радовић (1976.).

У укупном пласману ПВК Будва је освојила 29. мјесто са 25 бодова (учествовало 37 екипа са око 350 такмичара) што је знатно боље него прошле године када је у Зрењанину освојено 30. мјесто на 9 бодова (учествовало је 36 екипа са око 300 такмичара).

Вс.С.